

Aktualności

Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie

PL ISSN 1899-346X

Rok XIX Nr 2(74) kwiecień-czerwiec 2015

60
LAT

Uniwersytetu Przyrodniczego
w Lublinie

1955 - 2015

Uroczystości jubileuszowe 45-lecia Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu 18 czerwca 2015 r. (u góry) i 10-lecia Wydziału Nauk o Żywności i Biotechnologii 25 czerwca 2015 r. (u dołu). Więcej o konferencjach związanych z tymi obchodami w następnym numerze. Fot. BP Uczelni

Aktualności

Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie

PL 639 1839-2400 Rok XIX Nr 2(74) kwiecień-czerwiec 2015

Wydarzenia

- 2 Nowy profesor
- 3 Nominacje Habilitacje Doktoraty
- 4 Rekrutacja zimowa na rok 2014/2015
- 9 Spotkanie na pikniku
- 10 Rowerem na uczelnię
- 12 Język obcy zwierząt – zwierzęta w języku obcym
- 13 Kształty natury
- 14 Zawsze chodziło o uczelnię
- 31 Mistrzostwa w skokach
- 36 Zjazd absolwentów on-line czyli monitoring losów zawodowych absolwentów

Jubileusz

- 17 60-lecie Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie

Dydaktyka

- 4 Nowe kierunki studiów podyplomowych
- 5 Gastronomia i sztuka kulinarna

Konferencje

- 6 Trzecia rewolucja w produkcji i dystrybucji jabłek
- 7 Inżynieria żywności
- 8 Konferencja doktorantów

Biblioteka

- 11 Wybieram bibliotekę
- 15 Biblioteka cyfrowa wczoraj i dzisiaj

Wokół nauki

- 16 Nauka z biznesem
- 26 Diagnostyka molekularna patogenów pszenicy
- 27 Geny odporności na choroby w owsie

Jawor

- 28 Jubileusz 55-lecia Jaworu

Sport

- 32 Akademickie Mistrzostwa Polski w ergometrze wioślarskim
- 33 Akademickie Mistrzostwa Polski we wspinaczkę sportowej
- 34 Regaty kajakowe

Duszpasterstwo

- 35 Kościoty i wyznania chrześcijańskie

Na I stronie okładki fragment fotografii nagrodzonej w konkursie „Owad w obiektywie”
Fot. Maciej Malec

Szanowni Państwo

W tym roku nasza Uczelnia obchodzi 60 lat samodzielnej działalności. Wyższa Szkoła Rolnicza wydzielona została ze struktur Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej 1 września 1955 r. decyzją Rady Ministrów. Bazą do jej działalności były trzy wydziały: Rolny, Weterynaryjny i Zootechniczny, a pierwszym rektorem został prof. dr hab. Bohdan Dobrzański, gleboznawca, absolwent Wydziału Rolniczo-Lasowego Politechniki Lwowskiej.

W 1970 r. powstały kolejne dwa Wydziały: Techniki Rolniczej i Ogrodniczy. 12 września 1972 r. rozporządzeniem Rady Ministrów zmieniono nazwę Uczelni na Akademię Rolniczą. 17 czerwca 2005 r. powołano Wydział Nauk o Żywności i Biotechnologii, a 1 września 2006 r. Wydział Nauk Rolniczych w Zamościu. Akademia Rolnicza 11 kwietnia 2008 r. uzyskała status uniwersytetu i przyjęła nazwę Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie.

W tym numerze przedstawiamy w skrócie historię uczelni, prezentując poczet rektorów, kalendarium wydarzeń oraz Uniwersytet w starej i nowej fotografii. Rąbka historii Uczelni uchylamy także w rozmowie z dr. Henrykiem Bichtą, wieloletnim kanclerzem.

Badacze z naszego Uniwersytetu są beneficjentami konkursu „Lider” Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, o czym informowaliśmy w 71 numerze „Aktualności”. Teraz dr Sylwia Okoń z Instytutu Genetyki, Hodowli i Biotechnologii Wydziału Agrobiotechnologii w artykule „Geny odporności w owsie” oraz dr Adam Kuzdraliński z Katedry Biotechnologii, Żywności Człowieka i Towaroznawstwa Żywności Wydziału Nauk o Żywności i Biotechnologii w artykule „Diagnostyka molekularna patogenów pszenicy” opisują cele i stan badań prowadzonych dzięki grantom NCBR.

O dużych zmianach na krajowym rynku produkcji jabłek i trudnościach zbytu tych owoców dyskutowano podczas sadowniczej konferencji „Trzecia rewolucja w produkcji i dystrybucji jabłek”. Natomiast w czasie konferencji „Postęp w inżynierii żywności” mówiono o ektoninie, bardzo drogim aminokwasie, wchodzącym m.in. w skład szwajcarskich kremów przeciwmarszczkowych, zapobiegającym także pro-

cesom nowotworowym. Kilogram tej substancji kosztuje 188 tys. zł.

Oferta edukacyjna Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie poszerzyła się o kilka nowych kierunków: gastronomia i sztuka kulinarna, integrowana produkcja roślin, rachunkowość i podatki w rolnictwie. Szczegółowe informacje na ten temat znajdą Państwo na stronach 4 i 5.

Zespół Pieśni i Tańca „Jawor” obchodził jubileusz 55-lecia. W programie artystycznym koncertów zaprezentowano m.in. mazurę z opery „Straszny dwór” i „Wesele lubelskie”. Wśród wykonawców znaleźli się również byli członkowie Zespołu.

Ruszyła kampania społeczna „Rowerem na uczelnię”. Została zainaugurowana na placu pod Collegium Agronomicum we współpracy z siedmioma lubelskimi uczelniami. Studenci i pracownicy pokazali, że jednoślady mogą być alternatywą dla innych środków komunikacji.

Rozstrzygnięto konkurs fotograficzny „Owad w obiektywie”, zorganizowany przez Studentkie Koło Ochrony Roślin i Radę Samorządu Studenckiego WOiAK. Na łamach kwartalnika prezentujemy nagrodzone prace. Fragment jednej z nich zdobi pierwszą stronę okładki.

W sporcie świętujemy sukcesy. Nasi studenci wygrali regaty kajakowe oraz zajęli czołowe lokaty podczas Akademickich Mistrzostw Polski w ergometrze wioślarskim i we wspinaczkę sportowej. Student UP Przemysław Wójcik został akademickim mistrzem w skokach przez przeszkodę.

Monika Jaskowiak
redaktor naczelny

Nowy profesor

Bożena Nowakowicz-Dębek

Bożena Nowakowicz-Dębek urodziła się 27 czerwca 1969 r. w Dęblinie. Studiowała (1990–1995) na kierunku ochrona środowiska Wydz. Zootechnicznego Akademii Rolniczej w Lublinie i uzyskała dyplom magistra inżyniera ochrony środowiska. Następnie odbyła studia doktoranckie w Katedrze Higieny Zwierząt i Środowiska tego wydziału.

8 października 1998 r. uzyskała stopień naukowy doktora nauk rolniczych nadany uchwałą Rady Wydz. Biologii i Hodowli Zwierząt AR w Lublinie na podstawie rozprawy pt. „Zanieczyszczenie niektórych elementów środowiska przez fermy zwierząt futerkowych mięsożernych i roślinożernych”.

Na podstawie dorobku naukowego i rozprawy pt. „Gazowe zanieczyszczenia powietrza w środowisku ferm zwierząt futerkowych i ich wpływ na wybrane wskaźniki fizjologiczne i wyniki produkcyjne lisów polarnych” decyzją Rady Wydz. BiHZ UP w Lublinie z dnia 7 grudnia 2006 r. uzyskała stopień doktora hab. nauk rolniczych w zakresie zootechniki, specjalność – higiena, ochrona środowiska. Zarówno praca doktorska, jak i habilitacyjne zostały wyróżnione nagrodami JM Rektora UP w Lublinie.

Pracę zawodową rozpoczęła 1 listopada 1998 r. na stanowisku adiunkta w Katedrze Higieny Zwierząt i Środowiska WBiHZ, a od 2009 r. pracuje na stanowisku profesora nadzw. UP. Od 2011 r. pracuje w nowo powstałej w ramach Katedry Pracowni Zagrożeń Zawodowych i Środowiskowych.

Profesor Nowakowicz-Dębek odbyła szereg staży zawodowych, m.in. w Szwajcarii, Czechach Budziejowicach, w Koszycach. W roku 2011 w ramach współpracy z Uniw. Medycyny Wet. i Farmacji w Koszycach odbyła 6-tygodniowy staż naukowy w Katedrze Životného Prostredia, Veterinárskej Legislatívy a Ekonomiky. Uczestniczyła również w cyklu krajowych szkoleń i kursów dokształcających w wiodących ośrodkach naukowych i certyfikujących. W 2009 r. uzyskała Certyfikat Asystenta zarządzania środowiskowego Nr 671, a następnie Certyfikat Pełnomocnika systemu zarządzania środowiskowego nr 114 wydany przez Polskie Centrum Badań i Certyfikacji w Warszawie.

Dorobek naukowy obejmuje 159 publikacji, w tym 108 oryginalnych i przeglądowych prac publikowanych w czasopiśmie naukowych znajdujących się na liście MNiSW, w tym 23 pozycji w czasopiśmie naukowych znajdujących się w bazie JCR, 12 monografii i rozdziałów w podręcznikach akademickich, a także 45 komunikaty, artykuły przeglądowe i popularnonaukowe. Łączna liczba punktów za publikacje obliczona według listy MNiSW na rok publikacji wynosi 730,1, a sumaryczny IF = 9,675.

W problematyce badawczej można wyróżnić 2 główne obszary tematyczne oscylujące wokół higieny zwierząt, ochrony środowiska i środowiska pracy:

– oddziaływanie ferm zwierząt futerkowych na środowisko – ten kierunek można uściślić – zanieczyszczenie gleby, wody, powietrza przez fermy hodowlane i kontrola procesów zachodzących w organizmie zwierząt pod wpływem przemian lub deformacji środowiska oraz poszukiwanie bezpiecznych metod zapobiegających zagrożeniom;

– szacowanie ryzyka zagrożeń występujących w rolnictwie /produkcji zwierzęcej.

Do niewątpliwych osiągnięć zaliczyć można prace z zespołem opracowującym wytyczne lokalizacji ferm oraz poszukiwanie „bezpiecznych odległości”. Informacje na ten temat zamieściła w monografii „Profilaktyka chorób królików”.

Interesujące rezultaty uzyskała na temat nadmiernej chemizacji produkcji zwierzęcej, zwłaszcza w aspekcie stosowania środków powierzchniowo czynnych i wprowadzania ich do środowiska.

Najobszerniejszą część dorobku naukowego poświęciła ocenie wpływu różnych czynników na zwierzęta oraz przeciwdziałaniu zanieczyszczeniom i degradacji środowiska przy zachowaniu ich dobrostanu.

Zrealizowała projekt badawczy KBN Nr 3 PO6Z 012 25, w którym była wykonawcą. Badania koncentrowały się nad ograniczeniem ujemnych skutków stresu oksydacyjnego w świetle Dyrektywy Dobrostanu.

Prof. Nowakowicz-Dębek podjęła działania ograniczające rozprzestrzenianie się gazowych zanieczyszczeń powietrza z ferm zwierząt hodowlanych w ramach projektu badawczego nr N N305 410738, którego była kierownikiem. Rezultaty prac są wdrażane zarówno przez Polski Związek Hodowców Zwierząt Futerkowych, jak i fermy hodowlane.

Na szczególną uwagę zasługują rezultaty badań nad skutecznością oraz zasadami doboru dezynfektantów uzyskane w ramach współpracy

Katedry Ogólnej Uprawy Roli i Roślin UP w Lublinie z Uniw. Medycyny Weterynaryjnej i Farmacji w Koszycach. Opracowano metodykę dezynfekcji ozonem zbóż, jako zamiennika fumigacji, oraz metodykę dezynfekcji pomieszczeń ozonem i aplikowano ją na terenach powoziowych gminy Wilków.

Wraz z utworzeniem Pracowni Zagrożeń Zawodowych i Środowiskowych rozwija nurt badawczy związany z bezpieczeństwem pracy w rolnictwie. W ramach współpracy z Instytutem Medycyny Wsi pani Profesor opracowała wraz z zespołem monografię pt. „Zagrożenia czynnikami biologicznymi w rolnictwie – dotychczasowe i nowe problemy”. Wykazano, iż konieczne jest ograniczenie narażenia rolników na czynniki biologiczne poprzez wykorzystanie wszystkich możliwych technik, technologii czy zmiany systemu organizacyjnego pracy. W ramach badań ukierunkowanych na warunki pracy i wysiłek fizyczny pracowników zatrudnionych przy obsłudze koni zwraca uwagę na konieczność podjęcia działań skutecznego ograniczania narażenia, a nawet wskazuje zalecenia stosowania środków ochrony indywidualnej.

Na ogólnopolskiej konferencji naukowej w Wałbrzychu oraz w monografii „Warunki środowiska pracy a zdrowie pracowników” zwraca uwagę na zachowanie optymalnych warunków pracy w środowisku zawodowym nauczyciela akademickiego, wskazując, iż jest to istotnym warunkiem umożliwiającym poprawne realizowanie nałożonych na niego zadań. Wskazuje, iż konieczna jest dokładna analiza czynników szkodliwych i uciążliwych w środowisku pracy nauczyciela akademickiego, aby wskazać potencjalne źródła zagrożeń i móc im skutecznie przeciwdziałać. Wyniki swoich badań prezentowała za granicą, m.in. na Scientific Congress in Fur Animal Production w Holandii w 2004 r., cyklu spotkań w Uniw. Medycyny Wet. w Koszycach nt. „Problemów higieny i ekologii w powiązaniu z medycyną weterynaryjną” 2002–2011. Wielokrotnie była również zapraszana do głoszania naukowych referatów na krajowych konferencjach, których tematyka była ściśle związana z jej zainteresowaniami naukowymi.

Wykonywała recenzje prac do czasopism, w tym z listy JCR, m.in.: Archiv Tierzucht, Ecotoxicology and Environmental Safety, Journal of Animal and Veterinary Advances, Pakistan Journal of Scientific and Industrial Research, a także projektów badawczych MNiSW (łącznie 35).

Jest doświadczonym dydaktykiem, prowadzi dla studentów WBiHZ – kierunek ochrona środowiska, takie przedmioty jak: higiena środowiska, ochrona powietrza, na kierunku bezpieczeństwo i higiena pracy: zagrożenia w środowisku pracy, ocena ryzyka zawodowego, a na kierunku biologia: mikrobiologia, natomiast na WIP: monitorowanie zagrożeń bezpieczeństwa, zagrożenie biologiczne w środowisku pracy. Prowadzi również seminaria dyplomowe i pracownie specjalizacyjne dla stu-

dentów ochrony środowiska i biologii na WBiHZ. Prowadziła również szkolenia dla hodowców, lekarzy weterynarii oraz uczniów szkół średnich w ramach seminariów specjalistycznych współorganizowanych przez AR w Lublinie, Związek Hodowców Zwierząt Futerkowych, Państwowy Inst. Weterynaryjny.

Współautorka monografii, bardzo pomocnych przy realizacji procesu dydaktycznego jak: *Ochrona zdrowia zwierząt – wybrane zagadnienia* (Wyd. AR w Lublinie, 2000), *Ochrona zdrowia koni – wybrane zagadnienia* (Wyd. AR w Lublinie, 2002 i 2003), *Zagrożenia czynnikami biologicznymi w rolnictwie. Dotychczasowe i nowe problemy* (IMW w Lublinie, 2011), *Wentylacja w budynkach inwentarskich* (Wyd. Systherm technik, Poznań 2012), *Profilaktyka chorób królików* (Wyd. UP we Wrocławiu, 2013). Powyższe pozycje stanowią niezwykle cenny materiał odniesienia nie tylko w biomonitoringu środowiska, ale również ocen fizjologicznych i patologicznych u zwierząt dzikich i hodowlanych

Pod jej kierunkiem wykonano ponad 60 prac magisterskich, 40 prac inżynierskich oraz 15 prac licencjackich. W 2010 r. została powołana na opiekuna naukowego dwóch studentek kierunku biologia wg indywidualnego planu studiów i programu nauczania.

Uczestniczyła w tworzeniu nowych kierunków (bezpieczeństwo i higiena pracy na WBiHZ) i opracowywaniu dla nich efektów kształcenia wg Krajowych Ram Kształcenia. W 2010/11 r. po opracowaniu programu oraz efektów kształcenia dla studiów podyplomowych „Zarządzanie systemami środowiska” została ich kierownikiem.

Jest promotorem 1 zakończonych przewodu doktorskiego i 1 otwartego. Opracowała 3 recenzje prac doktorskich.

Od 2004 r. jako członek komisji uczestniczy w egzaminach praktyk dyplomowych na kierunku ochrona środowiska i bezpieczeństwo i higiena pracy. Jest opiekunem SKN Ochrony Środowiska. Była członkiem Senackiej Kom. ds. Aparatury, Wydziałowej Kom. Dydaktycznej ds. Kierunku Ochrona Środowiska oraz Uczelnianej Kom. Rekrutacyjnej. Przewodniczy Uczelnianej Kom. Zarządzania Jakością Kształcenia. Pełni funkcję pełnomocnika Rektora ds. jakości kształcenia.

Od wielu lat aktywnie uczestniczy również w pracach organizacyjnych cyklicznych konferencji naukowych „Ekology and veterinary medicine” – organizowanych przez Uniw. Medycyny Weterynaryjnej w Koszycach.

Jest aktywnym członkiem Polskiego Tow. Nauk Zootechnicznych, Polskiego Tow. Mikrobiologów oraz Polskiego Tow. Ergonomicznego.

Działalność prof. dr hab. Bożeny Nowakowicz-Dębek jest wysoko oceniana przez władze uczelni, czego dowodem jest 7 indywidualnych lub zespołowych nagród Rektora AR (UP) w Lublinie oraz Medal Brązowy za Długoletnią Służbę.

21 stycznia br. odebrała z rąk Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego nominację profesorską. ■

Nominacje / Habilitacje / Doktoraty

Nadane stopnie doktora habilitowanego

WYDZIAŁ NAUK O ŻYWNOŚCI

I BIOTECHNOLOGII

dr Urszula Pankiewicz

na podstawie dorobku naukowo-dydaktycznego i organizacyjnego oraz indywidualnej rozprawy naukowej pt. „Bioakumulacja wybranych jonów metali w komórkach *Saccharomyces cerevisiae*, w warunkach traktowania hodowli pulsacyjnym polem elektrycznym (PEP)”

Komisja habilitacyjna:

przewodniczący: prof. dr hab. Erwin Wąsowicz, UP w Poznaniu

sekretarz: dr hab. Dariusz Stasiak, UP w Lublinie

Recenzenci:

prof. dr hab. Małgorzata Gniwosz, SGGW w Warszawie

prof. dr hab. Tadeusz Tuszyński, UR w Krakowie

prof. dr hab. Zdzisław Targoński, UP w Lublinie

członkowie komisji: dr hab. Alina Kunicka-Styczyńska, Polit. Łódzka

prof. dr hab. Irena Perucka, UP w Lublinie

Uchwała komisji habilitacyjnej – 19 listopada 2014 r.

Uchwały Rady Wydziału – 10 grudnia 2014 r.

WYDZIAŁ AGROBIOINŻYNIERII

dr Danuta Sugier

na podstawie dorobku naukowo-dydaktycznego i organizacyjnego oraz publikacji składających się na osiągnięcie naukowe pt. „Badania nad wprowadzeniem do uprawy oraz oceną wartości biologicznej arniki górskiej (*Arnica montana* L.) – istotnego w medycynie i zagrożonego gatunku zielarskiego”

Komisja habilitacyjna:

przewodniczący: prof. dr hab. Wojciech Budzyński, UWM

sekretarz: prof. dr hab. Marek Ćwintal, UP w Lublinie

Recenzenci:

dr hab. Katarzyna Seidler-Łożykowska, Instytut Włókien Naturalnych i Roślin Zielarskich w Poznaniu

prof. dr hab. Ewa Osieńska, SGGW w Warszawie

dr hab. Cezary Kwiatkowski, prof. nadzw., UP w Lublinie

członkowie: dr hab. Grażyna Zgórkowa, UM w Lublinie

prof. dr hab. Halina Borkowska, UP w Lublinie

Uchwała komisji habilitacyjnej – 29 października 2014 r.
Uchwała Rady Wydziału – 19 listopada 2014 r.

Nadane stopnie naukowe doktora

WYDZIAŁ INŻYNIERII PRODUKCJI

mgr inż. Magdalena Gizińska

Efektywność hybrydowych oczyszczalni gruntowo-roślinnych

Promotor: dr hab. Krzysztof Józwiakowski
23 września 2014 r.

mgr inż. Andrzej Marian Łukaszczyk

Problemy i uwarunkowania budowy biogazowni rolniczej małej mocy

Promotor: prof. dr hab. Wiesław Piekarski
23 września 2014 r.

mgr inż. Józef Ryszard Witczak

Wartościowanie zawodowego ryzyka w gospodarowaniu odpadami

Promotor: dr hab. Jacek Skwarcz
17 października 2014 r.

mgr inż. Dariusz Michał Piekarski

Eksperymentalna weryfikacja modeliowych charakterystyk mechanicznej deformacji ziarna zbóż

Promotor: prof. dr hab. Dariusz Andrejko
16 stycznia 2015 r.

WYDZIAŁ NAUK O ŻYWNOŚCI I BIOTECHNOLOGII

mgr inż. Sylwia Kowalczyk

Intensyfikacja produkcji kwasu fumarowego przez wybrane szczepy grzybów z rodzaju *Rhizopus* na glicerolu i glikolitycznych źródłach węgla

Promotor: prof. dr hab. Zdzisław Targoński
29 października 2014 r.

mgr Urszula Szymanowska

Wpływ wybranych procesów technologicznych na aktywność biologiczną związków fenolowych owoców malin *Rubus idaeus* L. odmiany Polana

Promotor: prof. dr hab. Barbara Baraniak
29 października 2014 r.

WYDZIAŁ AGROBIOINŻYNIERII

mgr inż. Justyna Zielińska

Charakterystyka mikrobiologiczna ziaren i nasion roślin uprawnych podczas ich przechowywania w warunkach modelowych

Promotor: dr hab. Alicja Szwed
22 października 2014 r.

mgr Anna Watros

Ocena zawartości azotu mineralnego w glebach użytków zielonych na obszarach hydrograficznych Polski na tle innych upraw rolniczych

Promotor: dr hab. Halina Lipińska
17 grudnia 2014 r.

Nowe kierunki studiów podyplomowych

W rozwoju współczesnej gospodarki coraz większe znaczenie ma koncepcja uczenia się przez całe życie (ang. life-long learning – LLL). Obecnie podział aktywności edukacyjnej w społeczeństwie na okres szkolny, pracy zawodowej i okres emerytury nie znajduje odzwierciedlenia w dynamicznie zmieniającej się gospodarce. Poziom wykształcenia i chęć do dalszego kształcenia się oraz rozwijania swoich umiejętności czy też zdobywania nowych kompetencji mają istotny wpływ na pozycję zawodową i dochody jednostki. Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie od wielu lat realizuje koncepcję kształcenia ustawicznego i corocznie tworzy nowe kierunki studiów podyplomowych. W bieżącym roku akademickim utworzono studia podyplomowe: integrowana produkcja roślin pod nadzorem merytorycznym Rady Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu oraz rachunkowość i podatki w rolnictwie pod nadzorem merytorycznym Rady Wydziału Agrobiotechnologii.

Celem kształcenia na kierunku **integrowana produkcja roślin** jest poszerzenie wiedzy absolwentów kierunków ogrodnictwo, agronomia, leśnictwo lub pokrewnych o zagadnienia związane z produkcją integrowaną, wskazanie związku prowadzonej działalności nie tylko z uzyskiwanymi wynikami finansowymi, ale także z otaczającym środowiskiem i społecznością lokalną, przygotowanie do prowadzenia szkoleń z integrowanej produkcji oraz zadań związanych ze wsparciem i kontrolą takiej działalności, przekazanie wiedzy dotyczącej aspektów prawnych, ekonomicznych i wymagań w zakresie prowadzenia integrowanej produkcji roślinnej oraz wykształcenie potrzeby ochrony środowiska przyrodniczego. Istotnym elementem kształcenia jest przygotowanie absolwentów do diagnozowania wystąpienia najważniejszych agrofagów i podejmowania decyzji o wyborze metody ochrony przyjaznej środowisku, konsumentom i producentom oraz przygotowanie do świadomego wyboru technologii uprawy z uwzględnieniem zalet i zagrożeń z niej wynikających.

Absolwenci studiów podyplomowych integrowana produkcja roślin mogą znaleźć zatrudnienie w gospodarstwach prowadzących produkcję metodami integrowanymi, w firmach zajmujących się szkoleniem z zakresu integrowanej produkcji roślin i metod ochrony. Mogą podjąć pracę również w jednostkach prowadzących kontrolę i wspierających integrowaną produkcję roślin.

W celu dostosowania oferty edukacyjnej do aktualnych wymagań gospodarki rynkowej i planowanych zmian w zakresie opodatkowania działalności rolniczej, utworzono studia podyplomowe: **rachunkowość i podatki w rolnictwie**.

Głównym celem studiów podyplomowych jest uzyskanie aktualnej wiedzy w zakresie obciążeń finansowych, zasad prowadzenia rachunkowości finansowej, w tym ewidencji, kalkulacji i sprawozdawczości z uwzględnieniem wymogów między-

narodowych FADN dla gospodarstw rolniczych i producentów rolnych. W programie nauczania dużo uwagi poświęcone będzie zmianom w systemie opodatkowania rolników dotyczącym wprowadzenia podatku dochodowego w rolnictwie. Studia pozwolą również słuchaczom zdobyć wiedzę o podatkach występujących w działalności gospodarstw rolniczych ze szczególnym uwzględnieniem zasad opodatkowania działalności rolniczej podatkiem od towarów i usług. Po zakończeniu studiów absolwent będzie miał wiedzę z zakresu definiowania, klasyfikowania i analizy kosztów w gospodarstwie rolnym, metod wyceny i klasyfikacji poszczególnych składników majątkowych oraz źródeł ich pochodzenia i rozumiał informacje

umieszczone w sprawozdaniu finansowym, będzie znał również metody oceny płynności finansowej i zyskowności gospodarstw rolnych.

Absolwent studiów podyplomowych rachunkowość i podatki w rolnictwie będzie potrafił samodzielnie wybrać kryteria i przeprowadzić proces analizy rynku i zasobów własnych organizacji, będzie potrafił ocenić efekty podjęcia współpracy i zidentyfikować podstawowe problemy dotyczące zarządzania łańcuchem dostaw.

Studia skierowane są przede wszystkim do rolników i przedsiębiorców rolnych, pracowników instytucji samorządowych i rządowych wspierających sektor rolny.

Renata Reszka-Dyrka

Rekrutacja zimowa na rok 2014/2015

W Uniwersytecie Przyrodniczym w Lublinie została przeprowadzona rekrutacja zimowa kandydatów na studia stacjonarne drugiego stopnia i na studia niestacjonarne drugiego stopnia na kierunek żywienie człowieka i dietetyka. Oferta kształcenia zawierała 22 kierunki studiów, w tym 31 specjalności. Dzięki systemowi dwustopniowemu kandydaci po studiach pierwszego stopnia mają możliwość kontynuowania nauki na poziomie magisterskim na dotychczasowym kierunku studiów lub mogą podjąć studia na kierunku pokrewnym, co pozwala uzyskać dwa dyplomy na różnych kierunkach studiów. W tym roku po raz pierwszy prowadzono rekrutację na nowe kierunki studiów: bezpieczeństwo i higiena pracy, doradztwo w obszarach wiejskich, transport w inżynierii produkcji, żywienie człowieka i dietetyka, nowoczesna biogospodarka, inżynieria przemysłu spożywczego. Rejestracja kandydatów na wszystkie kierunki była prowadzona za pośrednictwem Internetu od 12 stycznia i trwała do 22 lutego 2015 r.

Warunkiem dopuszczenia kandydata do rekrutacji było posiadanie dyplomu z tytułem zawodowym inżyniera albo dyplomu licencjata w przypadku kierunku żywienie człowieka i dietetyka oraz zarejestrowanie się w systemie internetowej rejestracji kandydatów IRK, wniesienie opłaty za postępowanie kwalifikacyjne na wygenerowane w systemie konto (85 zł). Na podstawie wyników uzyskanych w postępowaniu kwalifikacyjnym utworzono listę rankingową, która określiła kolejność przyjmowania na studia kandydatów w ramach limitu miejsc ustalonego dla danego kierunku. Kandydaci, którzy zostali zakwalifikowani na I rok studiów byli zobowiązani do dostarczenia dokumentów do sekretariatów wydziałowych komisji rekrutacyjnych w dniach 26–27 lutego 2015 r.

Prawie wszystkie kierunki studiów cieszyły się dużym zainteresowaniem wśród kandydatów. Z nowych kierunków studiów uruchomiono bezpieczeństwo i higiena pracy, doradztwo w obszarach wiejskich, inżynieria przemy-

słu spożywczego, transport w inżynierii produkcji, żywienie człowieka i dietetyka. Nie udało się utworzyć nowego kierunku nowoczesna biogospodarka z uwagi na zbyt małą liczbę chętnych kandydatów. Podobnie na kierunek bioinżynieria oraz hipologia i jeździectwo zgłosiło się mało kandydatów i kierunek nie został utworzony. Największym zainteresowaniem cieszyły się następujące kierunki studiów: bezpieczeństwo i higiena pracy, doradztwo w obszarach wiejskich, inżynieria środowiska, towaroznawstwo, transport w inżynierii produkcji, ochrona środowiska, zarządzanie i inżynieria produkcji, technologia żywności i żywienie człowieka, biotechnologia, rolnictwo. Dogodny sposób rekrutacji na studia, dostępność informacji na stronie internetowej, właściwie zorganizowany proces rekrutacji sprawiły, że postępowanie rekrutacyjne na studia stacjonarne drugiego stopnia w rekrutacji zimowej 2014/2015 przebiegało sprawnie i zgodnie z ustalonym harmonogramem. Ogólna liczba osób zarejestrowanych wynosiła 1148. Na studia drugiego stopnia przyjęto 5 osób z Ukrainy na kierunki: agrobiznes, architektura krajobrazu, behawiorystyka zwierząt, ogrodnictwo, inżynieria środowiska, w tym jedna osoba z Kartą Polaka, a pozostałe za odpłatnością.

W roku akad. 2014/2015 na I rok studiów stacjonarnych drugiego stopnia zakwalifikowano na dzień 25 lutego b.r. 885 kandydatów, z tego 64 pochodziło z innych uczelni: Uniw. Rolniczy w Krakowie, Uniw. Rzeszowski, UPH w Siedlcach, Polit. Rzeszowska, Polit. Lubelska, AGH w Krakowie, PWSZ w Chełmie, WSSP w Lublinie, WSNS w Lublinie, WSiIZ w Rzeszowie. Wszyscy kandydaci, którzy spełnili warunki rekrutacji i złożyli wymagane dokumenty, zostali przyjęci na studia stacjonarne drugiego stopnia oraz na studia niestacjonarne drugiego stopnia na kierunek żywienie człowieka i dietetyka na rok akad. 2014/2015.

Anna Woźniak

Działu Organizacji Studiów

Nowy kierunek w ofercie edukacyjnej UP w Lublinie

Gastronomia i sztuka kulinarna

Rynek usług gastronomicznych stanowi jeden z najszybciej rozwijających się sektorów gospodarki. Pod wpływem zachodzących zmian społeczno-ekonomicznych, demograficznych i kulturowych Polacy coraz chętniej i częściej jedzą poza domem. Do kraju przyjeżdża także coraz więcej cudzoziemców. Powoduje to wzrost zapotrzebowania na usługi gastronomiczne zarówno w wymiarze ilościowym, jak i jakościowym. W związku z tym branża gastronomiczna zaliczana do sektora HoReCa (Hotele Restauracje Catering), ciągle poszukuje fachowców o najwyższych kwalifikacjach.

Tendencje te skłoniły Wydział Nauk o Żywności i Biotechnologii wraz z Wydziałem Inżynierii Produkcji do uruchomienia studiów kształcących specjalistów w tym obszarze. Na mocy Uchwały Senatu UP w Lublinie nr

42/2013-2014 z dnia 30 maja 2014 r., utworzono kierunek studiów gastronomii i sztuki kulinarnej, jako studia pierwszego stopnia o profilu ogólnoakademickim w formie stacjonarnej i niestacjonarnej. Absolwenci kierunku gastronomii i sztuki kulinarnej będą profesjonalnie przygotowani do pracy w obiektach gastronomicznych i gastronomiczno-hotelarskich, firmach cateringowych na każdym szczeblu ich organizacji, m.in. jako menedżerowie, specjaliści ds. organizacji imprez okolicznościowych i konferencji. Absolwenci będą posiadali kompeten-

cje do podjęcia pracy w firmach projektujących obiekty gastronomiczne i specjalizujących się w sprzedaży aparatury i wyposażenia dla tych obiektów. Zostaną przygotowani do prowadzenia zakładu gastronomicznego zarówno od strony zarządczej, technologicznej, ekonomicznej i organizacyjno-prawnej, jak i do kształcenia i doskonalenia personelu oraz edukacji kulinarnej.

Treści kształcenia zawarte w programie nauczania nowego kierunku dotyczą zarówno tradycyjnych aspektów procesu świadczenia usług gastronomicznych, jak i innowacyjnego podejścia do zaspokajania różnorodnych, szybko zmieniających się potrzeb konsumentów. Rosnący rynek usług takich jak: sprzedaż gotowej żywności na wynos, dostawa do domu, obsłu-

ga imprez okolicznościowych, catering (w tym dietetyczny), świadczenie usług rozrywkowych, stwarza absolwentom kierunku gastronomia i sztuka kulinarna możliwości zakładania i rozwijania własnej działalności gospodarczej. Na 1 tys. Polaków przypada 1,5 lokalu gastronomicznego, na Zachodzie natomiast 3 lub więcej, jak wynika z danych Euromonitora. Pozwala to sądzić, że w tym segmencie jeszcze długo znajdzie się miejsce dla nowych firm.

*Joanna Stadnik
przewodnicząca rady programowej kierunku
gastronomia i sztuka kulinarna
Fot. Archiwum WNoŻiB*

42/2013-2014 z dnia 30 maja 2014 r., utworzono kierunek studiów gastronomii i sztuki kulinarnej, jako studia pierwszego stopnia o profilu ogólnoakademickim w formie stacjonarnej i niestacjonarnej. Absolwenci kierunku gastronomii i sztuki kulinarnej będą profesjonalnie przygotowani do pracy w obiektach gastronomicznych i gastronomiczno-hotelarskich, firmach cateringowych na każdym szczeblu ich organizacji, m.in. jako menedżerowie, specjaliści ds. organizacji imprez okolicznościowych i konferencji. Absolwenci będą posiadali kompeten-

Trzecia rewolucja w produkcji i dystrybucji jabłek

Pod takim tytułem odbyła się dnia 21 marca 2015 r. w Centrum Kongresowym Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie konferencja sadownicza. Organizatorem było Towarzystwo Rozwoju Sądów Kartowych, Zakład Ekonomiki Ogrodnictwa UP w Lublinie, Krajowy Związek Grup Producentów Owoców i Warzyw, Krajowa Unia Producentów Soków oraz Stowarzyszenie Polskich Szkółkarzy. Patronat medialny nad konferencją sprawowały redakcje czasopism „Owoce Warzywa Kwiaty” i „Sad Nowoczesny”.

Konferencja zorganizowana została w odpowiedzi na obserwowane, szczególnie w ostatnim czasie, duże zmiany na krajowym rynku jabłek. Wysoka nadprodukcja jabłek w krajach Unii Europejskiej, w tym także w Polsce, oraz wprowa-

dzania jabłkami przedstawił Roman Jagieliński reprezentujący Grupę Producentów Owoców „Roją”. Dr Krzysztof Rutkowski z Inst. Ogrodnictwa w Skierniewicach przybliżył temat nowych wyzwań w przechowywalności jabłek, podyktowaną koniecznością ich zbytu również na dalekie rynki. Znaczenie i rolę grup producentów w rewolucjonizowaniu produkcji i dystrybucji jabłek prezentował dr Witold Boguta z Krajowego Związku Grup Producentów Owoców i Warzyw. Przetwórstwo jabłek w najbliższych latach scharakteryzował Piotr Podoba, wiceprezes Krajowej Unii Producentów Soków. Natomiast perspektywę zmian w produkcji drzewek jabłoni w najbliższych latach zaprezentował Maciej Lipiecki, prezes Stowarzyszenia Polskich Szkółkarzy. Krótkie wystąpienia prezentowali także przedstawiciele partnerów konferencji, tj. firm BayerCropScience, TimacAgro, Szugajew Agri i ProCam. Konferencja uwieńczona została długą i merytoryczną dyskusją nad przyszłością uprawy jabłoni w Polsce.

Ośrodków Doradztwa Rolniczego, Izb Rolniczych, samorządu terytorialnego, handlu i firm oferujących środki do produkcji jabłek.

Czynna była wystawa środków produkcji oraz czasopism i książek sadowniczych z możliwością ich zakupu.

Prof. Eberhard Makosz otworzył konferencję i powitał przybyłych. Spotkanie uświetnili swoją obecnością prof. dr hab. Andrzej Borowy, prorektor ds. organizacji i kadr UP w Lublinie, prof. dr hab. Zenia Michałojć, dziekan Wydz. Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu oraz dr hab. Eugenia Czernyszewicz, prof. UP, prodziekan tego Wydziału. 15 członkom Towarzystwa Rozwoju Sądów Kartowych zasłużonym dla rozwoju sadownictwa przyznane zostały odznaczenia państwowe – 3 Krzyże Kawalerskie Orderu Odrodzenia Polski, 3 Złote, 7 Srebrnych i 2 Brązowe Krzyże Zasługi, które wręczył prof. Tomasz Borecki, doradca Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Na konferencji wygłoszono 6 interesujących wykładów. Prof. Eberhard Makosz wyjaśniał, dlaczego mamy do czynienia z trzecią rewolucją w produkcji i dystrybucji jabłek. Wizje przyszłości i stan obecny produkcji i

handlu jabłkami przedstawił Roman Jagieliński reprezentujący Grupę Producentów Owoców „Roją”. Dr Krzysztof Rutkowski z Inst. Ogrodnictwa w Skierniewicach przybliżył temat nowych wyzwań w przechowywalności jabłek, podyktowaną koniecznością ich zbytu również na dalekie rynki. Znaczenie i rolę grup producentów w rewolucjonizowaniu produkcji i dystrybucji jabłek prezentował dr Witold Boguta z Krajowego Związku Grup Producentów Owoców i Warzyw. Przetwórstwo jabłek w najbliższych latach scharakteryzował Piotr Podoba, wiceprezes Krajowej Unii Producentów Soków. Natomiast perspektywę zmian w produkcji drzewek jabłoni w najbliższych latach zaprezentował Maciej Lipiecki, prezes Stowarzyszenia Polskich Szkółkarzy. Krótkie wystąpienia prezentowali także przedstawiciele partnerów konferencji, tj. firm BayerCropScience, TimacAgro, Szugajew Agri i ProCam. Konferencja uwieńczona została długą i merytoryczną dyskusją nad przyszłością uprawy jabłoni w Polsce.

Wioletta Wróblewska
Fot. Jacek Piasecki

■ Profesor Eberhard Makosz

■ Odznaczeni członkowie Towarzystwa Rozwoju Sądów Kartowych

dzienie rosyjskiego embarga, spotęgowały trudności w zbyciu owoców. Konsekwencją tego był drastyczny spadek cen skupu, a w konsekwencji obniżenie dochodów producentów jabłek. Według szacunków prof. Eberharda Makosza, sprzedaż 80 proc. jabłek po cenach skupu nie pokrywała kosztów produkcji. Wielu producentów jabłek ma obecnie poważne problemy ekonomiczne i zastanawia się nad przyszłością gospodarowania. Biorąc pod uwagę wzrost produkcji jabłek, przy jednoczesnym spadku ich spożycia, sytuacja taka może powtórzyć się w najbliższych latach.

Udział w konferencji wzięło blisko 300 osób – głównie producenci jabłek z całej Polski, studenci uczelni lubelskich, wrocławskich i warszawskich, eksperci oraz przedstawiciele nauki sadowniczej, administracji państwowej,

■ Przedstawiciele władz Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie i zaproszeni goście

Inżynieria żywności

W dniach 20–22 maja 2015 r. odbyła się XIX Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. „Postęp w Inżynierii Żywności”. Miejszem spotkania był malowniczy zespół zamkowo-parkowy w Baranowie Sandomierskim. Organizacji odbywającej się corocznie konferencji podjęły się Polskie Towarzystwo Inżynierii i Techniki Przetwórstwa Spożywczego SPOMASZ, Katedra Inżynierii i Maszyn Spożywczych, Katedra Biologicznych Podstaw Technologii Żywności i Pasz oraz Sekcja Techniki Przetwórstwa Rolno-Spożywczego KTR PAN.

Tematyka konferencji obejmowała naukowe i praktyczne problemy związane z budową i eksploatacją maszyn, gospodarowaniem energią, fizycznymi właściwościami surowców i produktów spożywczych oraz technologią produkcji żywności.

Uroczyste otwarcie obrad dokonał prof. dr hab. Józef Grochowicz, dr h.c., honorowy prezes Towarzystwa, inicjator i pierwszy organizator konferencji o tematyce związanej z szeroko rozumianą problematyką przetwórstwa surowców rolno-spożywczych.

Podczas konferencji wygłoszono łącznie 6 wykładów plenarnych, w tym pierwszego dnia zaprezentowano następujące tematy: „Pole magnetyczne w inżynierii przemysłu spożywczego” (prof. dr hab. Stanisław Pietruszewski) oraz „Opakowania funkcjonalne w przemyśle spożywczym” (prof. dr hab. Marek Cierach i mgr inż. Karolina Tabaka). W drugim dniu obrad swoje wykłady wygłosili prof. dr hab. Jarosław Diakun – „Modelowanie procesu rozmrażania z zastosowaniem liczb kryterialnych podobieństwa procesowego” oraz dr hab. Marek Domaradzki – „Żywność ekologiczna. Wymaga-

nia, zasady produkcji, rynek i zagrożenia”. W trzeci dzień konferencji zaprezentowane zostały dwa ostatnie wykłady plenarne pt. „Elektroniczny nos” (dr hab. Jacek Mazur) oraz „Wybrane aspekty zastosowania nanotechnologii w inżynierii żywności” (dr hab. Zbigniew Kobus).

Przez trzy dni obrad wygłoszono łącznie 25 doniesień. W konferencji uczestniczyło ponad 40 osób reprezentujących następujące ośrodki naukowe z Polski: Polit. Koszalińską, Uniw. Warmińsko-Mazurski, SGGW w Warszawie, Polit. Białostocką, Polit. Poznańską, UTP w Bydgoszczy, Morski Inst. Rybacki w Gdyni, Przemysłowy Inst. Maszyn Rolniczych w Poznaniu, Krajowe Laboratorium Pasz w Lublinie oraz UP w Lublinie. Środowisko przemysłowe reprezentowane było przez Biuro Technologiczno-Marketingowe TTM Brzeziny Sławomira Podgajnego. Podczas obrad zaprezentowano wiele interesujących doniesień, które mogą istotnie wpłynąć na rozwój nauki, ale także stać się inspiracją do zrobienia dobrego biznesu.

Szczególne poruszenie wzbudziła prezentacja dr hab. Agnieszki Sujak o ektoinie, aminokwasie zapewniającym ochronę komórkom przed działaniem szkodliwego promieniowania UV. Ektoina jest również składnikiem bardzo drogich kremów produkcji szwajcarskiej, dedykowanych jako produkty przeciwzmarszczkowe oraz nawilżające. Z uwagi na swoje zalety (działanie zapobiegające procesom nowotworowym) oraz złożony proces otrzymywania jest ona substancją bardzo drogą (1 kg kosztuje 188 tys. zł.). Opracowanie techniki wytwarzania tego aminokwasu może być pomysłem na uzyskanie dużych dochodów.

Równie ciekawe wystąpienie zaprezentował zespół prof. Andrzeja Dowgiałły (MIR Gdynia), który przedstawił wyniki swoich badań nad uniwersalną maszyną do odtłuszczania ryb. Inno-

■ Zamek w Baranowie Sandomierskim

wacje, które powstały przy okazji tych prac, stały się już przedmiotem zastrzeżeń patentowych. Temat może zainteresować potencjalnego producenta takiej maszyny.

Oprócz wystąpień o charakterze praktycznym na konferencji nie zabrakło również prezentacji o profilu teoretycznym wymagających dużej wiedzy z zakresu nauk ścisłych, a szczególnie matematyki i fizyki. Należy tu wymienić chociażby wykład prof. Jarosława Diakuna (Polit. Koszalińska) na temat wykorzystania liczb kryterialnych do modelowania procesu rozmrażania produktów spożywczych oraz referat prof. Leszka Mieszkalskiego (SGGW) dotyczący matematycznego modelowania kształtu owoców śliwy.

Konferencje „Postęp w inżynierii żywności” są dla wielu uczestników, zwłaszcza doktorantów, miejscem pierwszych publicznych wystąpień, zmuszających do dyscypliny czasowej, wymagających zaprezentowania swojego warsztatu badawczego i gotowości do podjęcia dyskusji w przypadku pytań. Bronić się więc mogą tylko dobrze przygotowane wystąpienia o wysokiej wartości merytorycznej. Warto podkreślić, że w tym roku okazję do zaprezentowania się mieli również zagraniczni goście, przygotowujący swoje doktoraty na UP w Lublinie. Zaprezentowali oni dwa doniesienia na następujące tematy: „Wpływ wilgotności na charakterystyki relaksacji naprężeń ziarna pszenicy” oraz „Wpływ cech odmianowych i wilgotności na właściwości mechaniczne wybranych ziarniaków pszenicy”. Autorem pierwszego referatu był Jawad Kadhim Zeyad Al Ardihee, zaś drugiego Zeyad Arif Ahmed.

Konferencję zakończył wykład prof. Kazimierza Zawiślaka pt. „Innowacje i wynalazczość w badaniach naukowych” podczas którego prelegent podkreślał znaczenie innowacyjności dla rozwoju gospodarki narodowej oraz omawiał problemy związane z wdrażaniem nowych technologii i komercjalizacją badań.

Serdecznie zachęcamy do zainteresowania się tematyką prowadzonych przez PTiITPS SPOMASZ cyklicznych konferencji – szkół letnich. W 2017 r. będzie to już jubileuszowa, XX szkoła letnia. We wrześniu 2016 r. w Białymstoku odbędzie się spotkanie poświęcone budowie i eksploatacji maszyn spożywczych (BEMS).

Zbigniew Kobus
sekretarz konferencji
Fot. Tomasz Guz

■ Uczestnicy konferencji

Konferencja doktorantów

W dniach 23–24 marca 2015 r. odbyła się XIII Naukowa Konferencja Doktorantów III roku studiów doktoranckich Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. Konferencja została zorganizowana pod hasłem „Problemy technologii produkcji roślinnej, zwierzęcej i żywności”. Wzięło w niej udział 21 doktorantów.

Celem konferencji była ocena zaawansowania pracy nad doktoratem, ocena przygotowania merytorycznego doktoranta z zakresu tematyki badawczej, przygotowanie do publicznej obrony rozprawy doktorskiej, a także dyskusja nad kierunkami badań prowadzonymi w UP w Lublinie.

Konferencję krótkim przemówieniem rozpoczął prorektor ds. studenckich i dydaktyki prof. dr hab. Krzysztof Gołacki. Następnie zaczęła się sesja anglojęzyczna, prowadzona przez

■ Krzysztof Gołacki rozpoczyna spotkanie

■ Uczestnicy konferencji doktorantów

dra hab. Krzysztofa Olszewskiego, na której siedmioro doktorantów zaprezentowało referaty z zakresu różnych dyscyplin naukowych. Wystąpienia związane z zagadnieniami technologii produkcji zwierzęcej podczas sesji, której przewodniczyła dr Aneta Strachecka, zaprezentowało czworo doktorantów.

Drugiego dnia konferencji odbyły się dwie sesje. Pierwsza, prowadzona przez prof. dr hab. Stefanę Jezierską-Tys, dotyczyła problemów technologii produkcji roślinnej. Druga, prowadzona przez dr hab. Joannę Stadnik, dotyczyła zagadnień związanych z technologią produkcji żywności. Łącznie drugiego dnia swoje prace zaprezentowało dziesięcioro doktorantów.

Na konferencji poza doktorantami i ich promotorami obecni byli także kierownicy studiów doktoranckich, pracownicy UP w Lublinie oraz zaproszeni goście.

*Emilia Królikowska
Dział Organizacji Studiów
Fot. Agnieszka Wasilak*

■ Obrady

Spotkanie na pikniku

26 czerwca 2015 r. Stowarzyszenie Absolwentów i Przyjaciół Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie zorganizowało tradycyjny Piknik Absolwenta połączony ze spotkaniem z członkami Senatu uczelni.

Piknik otworzyli wspólnie prezes Stowarzyszenia, prof. dr hab. Grażyna Jeżewska-Witkowska, wiceprezes Stowarzyszenia, prof. dr hab. Stefania Jezierska-Tys oraz JM Rektor, prof. dr hab. Marian Wesołowski. Życzyli wszystkim zebranym miłego spędzenia czasu oraz zachęcali do dalszego podtrzymywania więzów ze swoją Alma Mater.

W spotkaniu wzięł udział Związek Piłsudczyków RP Oddział Kraśnik, honorując JM Rektora stopniem majora.

Spotkania Senatu Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie z absolwentami i przyjaciółmi uczelni stały się już tradycją. Są nie tylko okazją do wspólnego biesiadowania przy występach zespołu „Jawor” i rozmów towarzyskich, ale także do dyskusji o aktualnych problemach oraz przyszłości uczelni.

AW
Fot. Biuro Promocji Uczelni

■ JM Rektor uhonorowany stopniem majora przez Związek Piłsudczyków

Konkurs

Do 7 września 2015 r. trwa konkurs „Moja uczelnia, moje wspomnienia” związany z obchodami Jubileuszu 60-lecia Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. Zachęcamy wszystkich absolwentów, studentów, doktorantów, pracowników i sympatyków uczelni do podzielenia się swoimi wspomnieniami z nią związanymi.

Na konkurs można przysłać fotografię wraz z opisem, historię, anegdotę, felieton lub inną formę pisemną (która jednak nie powinna przekraczać czterech stron A4 przy założeniu około 1800 znaków na stronę – ten sam wymóg maksymalnej długości tekstu dotyczy również opisu dołączanego do zgłaszanej fotografii).

Spośród wszystkich zgłoszeń komisja konkursowa pod przewodnictwem prorektora ds. organizacji i kadr wybierze trzy najbardziej wyjątkowe i ciekawe, które zostaną opublikowane m.in. na stronie internetowej, a ich autorzy otrzymają nagrody. Za I miejsce przewidziano tablet, II miejsce zostanie nagrodzone czytnikiem e-booków, a III miejsce – bonem do księgarni o wartości 150 zł.

Zgłoszenia można przysłać: pocztą internetową na adres promocja@up.lublin.pl lub pocztą tradycyjną na adres Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie, ul. Akademicka 13, 20-950 Lublin z dopiskiem: Konkurs „Moja uczelnia, moje wspomnienia”. Do każdego zgłoszenia należy dołączyć wypełniony formularz konkursowy.

Szczegółowy regulamin konkursu i formularz konkursowy dostępny jest na stronie: www.up.lublin.pl/konkurs-wspomnienia

Jesteśmy przekonani, że również nasi czytelnicy są w posiadaniu wielu wspaniałych, niezrędko wzruszających, a czasami nawet zabawnych, wspomnień łączących się na przestrzeni lat w różny sposób z Uniwersytetem Przyrodniczym w Lublinie. Zapraszamy Państwa do podzielenia się z nimi właśnie poprzez ten konkurs – organizatorzy czekają na zgłoszenia!

Najciekawsze wspomnienia opublikujemy również na łamach „Aktualności UP”.

Agnieszka Wasilak

■ Od lewej: Marian Wesołowski, Grażyna Jeżewska-Witkowska, Stefania Jezierska-Tys

■ Uczestnicy spotkania

Rowerem na uczelnię

Od 13 kwietnia do 12 czerwca br. Urząd Miasta Lublin we współpracy z siedmioma lubelskimi uczelniami wyższymi prowadził kampanię społeczną pt. „Rowerem na uczelnię”. Jej głównym elementem był konkurs, w którym w zamian za przyjazd na uczelnię rowerem można było wypełnić kupon i wziąć udział w losowaniu atrakcyjnych nagród. W ten sposób organizatorzy promowali ekologiczne środki transportu i zdrowy styl życia.

Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie zainaugurował kampanię na placu pod *Collegium Agronomicum*, gdzie 13 kwietnia spotkali się studenci i pracownicy na rowerach, pokazując, że te jednoślady mogą być doskonałą alternatywą w dojeździe nie tylko na miasteczko akademickie.

Ambasadorem akcji został prorektor ds. studenckich i dydaktyki, prof. Krzysztof Gołacki. Podczas spotkania, na które przyjechał oczywiście rowerem, prorektor wyraził nadzieję na to, że nasza uczelnia m.in. dzięki takim projektom będzie wpisywać się w koncepcję uniwersytetu, w którym studenci będą chętnie spędzać czas, również ten wolny od zajęć. Na rowerze przyjechał również dyrektor Biblioteki Głównej UP, dr Marian Butkiewicz, oraz kierownik Biura Karier Studenckich, mgr Lech Szafranski. Obecny na spotkaniu Officer Rowerowy Miasta Lublin Michał Przepiórka, przedstawiając pokrótce założenia akcji, zachęcał wszystkich do przyjazdu na uczelnię nie tylko ten jeden raz.

Swoje poparcie dla akcji wyraziły czynnie organizacje studenckie: szczególnie aplauz wzbudził przyjazd na rowerach członkiń Zespołu Pieśni i Tańca Jawor w pięknych strojach. Przewodniczący RUSS skorzystał w tym dniu z roweru miejskiego. Na rowerze widziano również uczelnianą maskotkę, Misia Felka. Członkowie Stu-

denckiego Koła Naukowego Gospodarki Przemysłowej UP Lublin prowadzili miniquizy o tematyce rowerowej i zachęcali wszystkich rowerzystów do wypełniania kuponów konkursowych. W przygotowanie konkursów zaangażował się Klub Uczelniany AZS. Uczestnicy mogli spróbować swoich szans m.in. w pompowaniu dętki rowerowej na czas czy skokach na trampolinie na specjalnie przystosowanym rowerem, czyli biketramp.

Dalsze działania w ramach kampanii na naszej uczelni obejmowały m.in. uruchomienie ankiety dotyczącej infrastruktury rowerowej. Przez kilka tygodni wzięło w niej udział 325 osób, udzielając szczegółowych odpowiedzi na temat preferowanych miejsc na stojaki rowerowe (najchętniej wskazywano lokalizacje budynków przy ul. Akademickiej i ul. Głębokiej), ich użyteczności, opinii na temat Lubelskiego Roweru Miejskiego i ogólnie zmian zachodzących dla rowerzystów w Lublinie.

12 maja br. rozlosowano pierwsze nagrody m.in.: gadzety UM Lublin, wejściówki ufundowane przez Centrum Sportowo-Rekreacyjne UP, vouchery z Nextbike Polska czy rabaty na zakup roweru. Nagrodzono ponad 40 osób, przy czym zgodnie z regulaminem, do niektórych szczęście uśmiechnęło się więcej niż jeden raz. Nagroda-niespodzianka od Ambasadora Królestwa Danii (Steen Hommel) trafiła do studenta III roku weterynarii, który wraz z laureatami z innych uczelni, spotkał się 14 maja br. z Ambasadorem na lunchu podczas jego wizyty w Lublinie. Wcześniej pan Hommel uroczystie otworzył wystawę „The Happy Danes” na KUL -u i przeprowadził wykład na temat kultury rowerowej w Danii.

W dniach 18–24 maja br. wystawa „The Happy Danes” gościła w UP w Lublinie. To próba odpowiedzi na pytanie, dlaczego Duńczycy należą do najszczęśliwszych nacji na świe-

Od lewej: Krzysztof Gołacki, Marian Butkiewicz. Fot. Jacek Piasecki

cie? Powstała w wyniku prac duńskiego instytutu badawczego w Kopenhadze, a do najważniejszych ośmiu przyczyn szczęścia Duńczyków zalicza się m.in. wysoki poziom zaufania, dobre warunki i wysoką jakość pracy oferowanej pracownikom, demokrację czy społeczne zaangażowanie obywateli. Nie bez znaczenia dla naszej kampanii wydaje się fakt, że Duńczycy bardzo chętnie wybierają rower jako środek transportu, a poziom ułatwień dla rowerzystów obejmuje nie tylko rozbudowane parkingi rowerowe, brak opłat za przewóz rowerów pociągami czy specjalne podpórki montowane przy światłach, ale wkracza również w normy prawne, zgodnie z którymi np. każda duńska taksówka powinna mieć miejsce bagażowe na dwa rowery.

Mamy nadzieję, że efekty kampanii społecznej „Rowerem na uczelnię” będą widoczne i korzystne dla całej naszej społeczności akademickiej jeszcze długo po jej zakończeniu.

Agnieszka Wasilak

Fot. Archiwum UP

Wybieram bibliotekę

W maju br. Biblioteka Główna Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie aktywnie świętowała Dni Otwarte Funduszy Europejskich oraz Ogólnopolski Tydzień Bibliotek. W ramach obchodów tych wydarzeń zostało przygotowanych wiele imprez towarzyszących.

7 maja odbył się projekt pt. „Ginące zawody w Polsce”. W spotkaniu wzięło udział 75 uczniów ze szkół podstawowych wraz z opiekunami. Dzieci poznały pracę zielarki, tkaczki, pszczelarza. Zajęcia wywołały ogromne zainteresowanie wśród uczestników. Każde dziecko mogło dotknąć eksponatów takich jak: kołowrotek, żelazko na duszę, podkurzacz, serwetki, czy też powąchać różne surowce zielarskie oraz olejki eteryczne. Kolejną atrakcją, w ramach obchodów, w jakiej mogli brać udział wszyscy zainteresowani, było zwiedzanie Biblioteki z przewodnikiem.

W dniach 7–9 maja chętni mogli obejrzeć dwie wystawy. Jedna była poświęcona książkom dotyczącym Funduszy Europejskich znajdujących się w zasobach Biblioteki Głównej UP w Lublinie. Druga wystawa traktowała o bibliofilskich miniaturach i miniaturowych jako arcydziełach sztuki introligatorskiej. Podziwiano miniaturowe książeczki oraz zapoznawano się z informacjami o Muzeum Najmniejszych Książek Świata Zygmunta Szkoconego. Uczestnicy mogli również zapoznać się z multimedialną prezentacją – „Bestsellery Biblioteki Głównej Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie”.

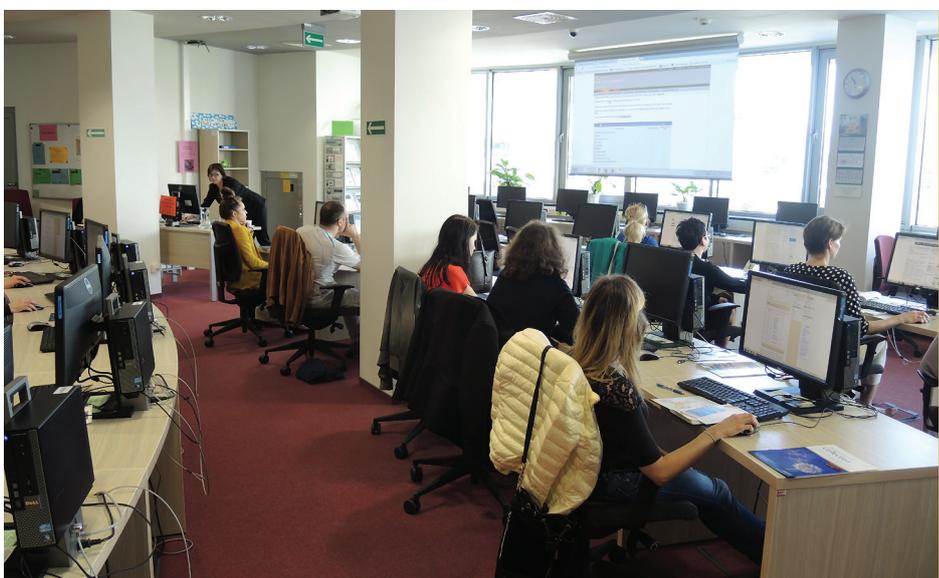
„Wybieram bibliotekę” – tak brzmiało hasło trwającego w dniach 8–15 maja Tygodnia Bibliotek, w obchody którego włączyła się Biblioteka Główna UP. W ofercie Biblioteki znalazły się sesje szkoleniowe z Oxford University Press skierowane do pracowników i doktorantów, dotyczące korzystania z zasobów oraz publikowania w czasopiśmie tego wydawcy. Odbył się też specjalny panel przeznaczony dla bibliotekarzy, w którym udział wzięli przedstawiciele lubelskich bibliotek akademickich. W związku z niesłabnącym zainteresowaniem cyfrowymi zasobami na czas Tygodnia Bibliotek poszerzony został elektroniczny księgozbiór na platformie IbukLibra. Poza pełnym zakresem kolekcji nauk matematyczno-przyrodniczych i ekonomicznych użytkownicy otrzymali też dostęp do zbioru literatury popularnej. Jego uzupełnieniem było uruchomienie testów specjalistycznych baz w ramach serwisu EBSCO z zakresu ochrony środowiska: Environmental Complete; geografii i geologii: GeoRef; energetyki: Enegry&Power Source oraz sportu: SportDiscus.

Cieszymy się, że tak wielu użytkowników wybrało bibliotekę i skorzystało z jej propozycji.

*Maria Boćkowska, Monika Szarama
Oddział Informacji Naukowej, BG UP*

Uczniowie biorący udział w projekcie. Fot. Aneta Kuś

Szkolenie Oxford. Fot. Marian Butkiewicz

Ginące zawody. Fot. Aneta Kuś

Język obcy zwierząt – zwierzęta w języku obcym

Dzień Języków Obcych, impreza organizowana na UP po raz siódmy, odbyła się 11 maja br. Organizatorem było Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych, a spotkanie poprowadziła Grażyna Roguska, kierownik Studium, tworząc sympatyczną atmosferę zabawy.

Wszystko rozpoczęła kulturalna rozgrzewka językowa w wykonaniu Teatru Panopticum z Młodzieżowego Domu Kultury „Pod Akacją” w Lublinie. Młodzi aktorzy zaprezentowali spektakl „The sweet and bitter fool”, oparty na fragmentach dramatu „Król Lear” Williama Szekspira (scenariusz i reżyseria Mieczysław Wojtas i Jerzy Wrzos).

W tym roku zwierzęta występowały w roli głównej. Układano z rozsypki wyrazowej przysłowia, których bohaterami byli bracia mniejsi. Odbył się konkurs multimedialny „Jak pieje kogut?”, czyli odgłosy zwierząt w róż-

nych językach, oraz konkurs szekspirowski. Zaprezentowano także 12 prezentacji, które wpłynęły na konkurs otwarty „Mój pupil”. Autorzy przygotowali je w większości po łacinie, a także w języku francuskim i angielskim. Bohaterami wzruszających i zabawnych filmików były zwierzęta domowe – kanapowe i gospodarskie.

Degustacja potraw była miłym uzupełnieniem zabawy rozrywkowo-umysłowej. Przygotowano przysmaki różnych kuchni: brytyjskiej – tosty z marmoladą, rybę z frytkami, szarlotkę; niemieckiej – plastry salami zawijane z warzywami, tartę cebulową z wędzonym boczkem, sernik; francuskiej – zupę cebulową, quiche z gruszką i niebieskim serem, roladki naleśnikowe z łososiem i duszonymi grzybami, świderki z ciasta francuskiego z suszoną polędwicą, ciasto z guszkami, migdałami i czekoladową pianką; rosyjskiej – soliankę tradycyjną, bliny ze śledziem, chleb ze smalcem, pieróg z kaszą gryczaną i twarogiem, minidrożdżówki z owocami.

Nagrody sponsorowali m.in.: Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie, Sklep Zoologiczny PUPIL, w Lublinie; Ambasady Niemiec i Szwajcarii; Wydawnictwa Macmillan, Pearson, Oxford University Press, nowa era, PolAnglo, Bookland; Polsko-Niemiecka Izba Przemysłowo-Handlowa; DAAD.

mj. Fot. Jacek Piasecki

Kształty natury

Pod tym tytułem 21 kwietnia br. w holu Centrum Kongresowego Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie odbył się wernisaż prac studentów. Organizatorami wystawy byli SK Ochrony Roślin oraz Wydziałowa Rada Samorządu Studenckiego WOIAK.

Rozstrzygnięto konkurs fotograficzny „Owad w obiektywie” ogłoszony przez SK OR, którego celem było przedstawienie różnorodności gatunków owadów występujących w naszym otoczeniu, pokazanie piękna tych szeroko rozpowszechnionych organizmów, jak również zachęcenie do bardziej wnikliwej obserwacji tego, „co w trawie piszczy”, a niejednokrotnie nie jest zauważane i doceniane przez szarego przechodnia.

Autorzy nagrodzonych zdjęć otrzymali dyplomy uczestnictwa, a głównym wyróżnieniem była prezentacja 13 zdjęć wybranych przez jury na wystawie. Wyróżnione zdjęcia zostaną opublikowane w kalendarzu ściennym na rok 2016. Najlepsze trafi na okładkę. Wśród laureatów znaleźli się: Anna Bojek, Anna Pirga, Alicja Nowogrodzka, Agata Karwan, Monika Molenda, Kinga Stępień, Joanna Galant, Jarosław Ciepiał, Damian Zgórski, Maciej Malec, Michał Schulz, Kamil Stefaniak.

red.

■ 4 (specjalne wyróżnienie) Anna Bojek WOIAK

■ 1 miejsce – Joanna Galant WIP

■ 2 miejsce – Maciej Malec WOIAK

■ 3 miejsce – Michał Schulz WBiHZ

Zawsze chodziło o uczelnię

Rozmawiamy z dr. Henrykiem Bichtą, wieloletnim kanclerzem Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie.

Z uczelnią jestem związany 53 lata. W 1961 r. rozpocząłem studia. Potem zaproponowano mi studia doktoranckie. Następnie zostałem zatrudniony przez nieżyjącego już prof. Jana Furtaka w Zakładzie Mechanizacji Ogrodnictwa, gdzie pracowałem do 1994 r. W międzyczasie byłem przez 12 lat prezesem Związku Nauczycielstwa Polskiego przy uczelni. Mieliśmy wtedy 1200 członków. To dosyć duża grupa ludzi, z którą współpracowałem. Kiedy powstał NZS Solidarność, część osób przeszła tam. W 1994 r. wygrałem konkurs na dyrektora administracyjnego uczelni, później zostałem kanclerzem. I nie wiem, kiedy te lata upłynęły.

■ Jak wyglądała uczelnia, kiedy Pan studiował?

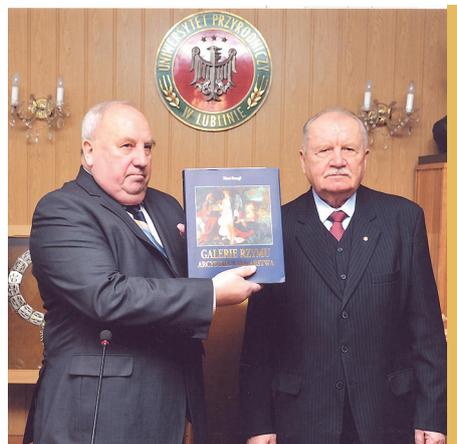
Kiedy rozpoczynałem studia, były trzy wydziały: Rolniczy, Weterynaryjny i Zootechniczny. Potem powstały kolejne wydziały. Na pierwszym roku Wydziału Rolniczego studiowało nas 280 osób. Od trzeciego roku specjalizowałem się w produkcji ogrodniczej. W czasie egzaminów ustnych i pisemnych przeżywałem ogromny stres. Pochodzę ze wsi, gdzie kończyłem też szkołę średnią. W Lublinie nauka na studiach wyglądała inaczej, dlatego przeżycia egzaminacyjne były duże. Wtedy na początku były tylko dwa budynki: stare Agro I i Teoria Weterynarii. Była także kotłownia. Tam mieści się teraz Pracownia Poligraficzna i sala sportowa. Kiedy byłem na drugim roku, oddano do użytku budynki Mechanizacji Rolnictwa przy Głębokiej. Na miejscu nieistniejących już budynków stoi obecnie Centrum Innowacyjno-Wdrożeniowe Nowych Techniki i Technologii w Inżynierii Rolniczej. Zawsze śmialiśmy się, idąc do Mechanizacji, że obok kotłowni lecą nam na głowy brykiety. Palono wtedy miałem węglowym. Śnieg obok kotłowni był tylko przez godzinę biały.

Część zajęć z zoologii mieliśmy w Liceum Staszica, a botanikę jeszcze gdzieś indziej. Biegaliśmy po całym mieście. Przyjeżdżał jeden autobus nr 3. W starym autosanie z konduktorem upychało się ludzi, by mogło ich pojechać jak najwięcej.

Stały już akademiki C, D i E. Mieszkałem w akademiku E. W pokoju były metalowe, piętrowe łóżka dla czterech osób. Ale nas zawsze mieszkało sześciu, dwóch nielegalnie. Dodatkowo mieszkańcy spali w pawlaczach. Wtedy to była Wyższa Szkoła Rolnicza. Zawsze się z nas śmiali, że jesteśmy studentami WySRolu. W Teorii Weterynarii mieliśmy zajęcia z anatomii zwierząt na pierwszym roku studiów. Przez całe studia zaliczyliśmy 49 przedmiotów. Na Leszczyńskiego 58 nie było jeszcze ogrodnictwa, ale mieścił się tzw. profilaktyk. Tam chodziliśmy na badania, prześwietlenia.

Przy ul. Lubartowskiej były pomieszczenia dla fizjologii zwierząt i garaże uczelniane. W dawnej Jeszowie prowadzono zajęcia z fizjologii roślin. Potem otrzymaliśmy budynek przy ul. Poniatowskiego. Mieściło się tam studium wojskowe i biblioteka oraz Katedra Ogólnej Uprawy. Przez lata wydziałów przybywało, studentów również. Uczelnia cały czas się rozwijała. Początkowo WF mieliśmy w jednym z budynków na Starym Mieście. Dziekanaty mieściły się przy ul. Osterwy 1 (za byłym Pedetem), a Rektorat po drugiej stronie Osterwy 4. Dużo czasu traciłmy na przejazdy i przemieszczanie się między miejscami, w których odbywały się zajęcia. Ponieważ nie było dobrej komunikacji miejskiej, często chodziliśmy na piechotę.

Miło wspominałem praktyki studenckie w PGR-ach. Wspólne wyjazdy spajały studentów, sprzyjały tworzeniu przyjaźni. Wyjazdy trwały od mie-

■ Od lewej: Marian Wesotowski, Henryk Bichta. Spotkanie pożegnane 31 grudnia 2014 r.

■ Dyrektorzy administracyjni AR i ich zastępcy. Od lewej: Tadeusz Łukowski, Henryk Bichta, Zygmunt Kyć, Edward Mróz, Jerzy Tyczyński, Wiktor Dziubiński. 23 maja 2003 r.

siąca do nawet pół roku. Na trzecim roku po zimowym semestrze była właśnie ta długa praktyka semestralna, trwająca sześć miesięcy. Ja ją odbyłem w Zakładzie Sadowniczym w Brzeznej. Miło to wspominać. Wiele się tam nauczyłem. Był tam piękny sad z wieloma odmianami drzew. Kierownikiem sadu był pan Eberhard Makosz, znany sadownik, obecnie emerytowany profesor naszej uczelni. Pierwszym poleceniem, które nam wydał, było malowanie uli. Wraz z kolegą musieliśmy najpierw przenieść pszczoły z jednego do drugiego ula. Pszczoły, jak czują zapach emalii, to strasznie tną. I chociaż mieliśmy na sobie siatkę i rękawice, to jednak zawsze zaplątała się jakaś pszczoła, która nas ucięła.

Kiedy pracowałem w Mechanizacji Rolnictwa jeździłem do Kawęczyna, Kurowa jako opiekun i jednocześnie instruktor nauki jazdy, bo wiem każdy student musiał zrobić prawo jazdy na ciągnik i na samochód.

■ Był Pan świadkiem, jak przez te lata uczelnia się rozwijała.

Kiedy przyszedłem do pracy, nowy budynek Mechanizacji z halą maszyn był imponujący. Na hali stały nowoczesne maszyny, a obok była również nowoczesna i piękna sala wykładowa.

■ A po latach musiał Pan podjąć decyzję o rozbiorze hali.

Zaczęło się od katastrofy w katowickiej hali Międzynarodowych Targów podczas wystawy gołębi pocztowych [28 stycznia 2006 r. – red.]. Zawalił się dach. Pomyślałem, że nasza hala też może się zawalić. Budynek przestał być nowoczesny, a powierzchnia, na jakiej stał, to dawne koryto rzeki. Całość posadowiona była na słupach podporowych. Gdy budowaliśmy nowe obiekty dla WIP i Weterynarii, wywieziono dużą ziemię. Obecne budynki są postawione na płytach dużej grubości. To daje stabilizację. Przy budowie weterynarii wywieziono prawie 12 tys. m³ zie-

mi na głębokość 6 m. Dopiero na stałym gruncie położono płytę. Nasze nowe budynki stoją na płytach, a nie na fundamentach.

■ Był Pan dyrektorem administracyjnym, a potem kanclerzem przez 21 lat. Jak zmieniła się uczelnia w tym czasie?

Współcześnie warunki pracy są znakomite. W dziekanatach w jednym pokoju kiedyś pracowało 4–5 osób. Teraz w nowych budynkach każdy ma swój pokój. Wcześniej nie mieliśmy tylu sal wykładowych. Teraz mamy ich trochę i wszystkie są pełne. Na WIP-ie łącznie jest prawie 1000 miejsc wykładowych. W nowej weterynarii jest sala, która liczy 250 miejsc. Będzie to sala pogładowa. Dzięki monitorom i kamerom duża liczba osób będzie obserwować przebieg operacji. Każdy narząd i cięcie będą doskonale widoczne. Przy normalnym zabiegu operacyjnym może asystować tylko kilka osób. Już wybudowanie Agro II zwiększyło nam liczbę sal wykładowych. Nie mówiąc już o Centrum Kongresowym, które jest jednym z najbardziej rozpoznawalnych budynków Lublina. Na początku tego roku rezerwacje sali koncertowej robił już na 2016 r. Jej wynajem przynosi 300 tys. dochodu netto rocznie. To duży zastrzyk dla finansów uczelni.

■ 40-lecie Klubu Oficerów Rezerwy

■ Wizyta premiera Jerzego Buzka w Dworku na Felinie. 3 października 1998 r.

■ Najtrudniejsze chwile w zarządzaniu uczelnią?

Trzeba było ciągle szukać pieniędzy. Nigdy nie dostawaliśmy tyle środków, żeby wystarczyć na utrzymanie obiektów. Wystarczało tylko na płace. Najważniejsza była walka o pieniądze i inwestycje. Podczas budowy obiektu dla Wydziału Nauk o Żywności i Biotechnologii przy ul. Skromnej wszystko trwało 4 lata. To nie jest duży budynek. Dostawaliśmy 2–3 mln rocznie, a całość kosztowała ponad dwadzieścia kilka. Wcześniej w tym miejscu były zakłady przetwórstwa owocowego mające laboratoria. Kupiliśmy całość za 900 tys. zł. Terenu jest ponad hektar. Jeden budynek był zupełnie dobry, a resztę rozebraliśmy. Dobudowaliśmy nowoczesną część. Ten Wydział dzięki temu, że został wyposażony w laboratoria, świetnie się rozwija. W ocenie parametrycznej osiąga najwyższe noty.

■ Czy przez lata sprawowania przez Pana funkcji zmieniło się zadanie kanclerza?

Na początku to było głównie zarządzanie obiektami i majątkiem. Później doszły sprawy środków unijnych i ich wykorzystanie. Pierwszym budynkiem ze środków było Centralne Laboratorium Aparaturowe obecnie Agroekologiczne. Zakupiliśmy najnowocześniejszą aparaturę, na którą dostaliśmy prawie 18,5 mln. Uzyskaliśmy certyfikaty na 61 różnych badań. Potem rozpoczęła się budowa Centrum Sportowego, które kosztowało ok. 30 mln zł. Udało się pozyskać środki na basen, halę sportową z prawdziwego zdarzenia. To powstało dosyć szybko. Centrum Sportowo-Rekreacyjne służy też mieszkańcom Lublina. Sprzedajemy karnety na basen, siłownię, salę areobową i fitness. To zostało zrobione kompleksowo i funkcjonuje od 2008 r. Dzięki dobrze wyposażonym salom do ćwiczeń nasi sportowcy osiągają sukcesy, a Jawor ma sale taneczne, gdzie może ćwiczyć. Udało nam się wybudować Agro II, Centrum Kongresowe, dzięki czemu w jednym kompleksie może być jednocześnie kilka tysięcy studentów.

Kolejną inwestycją było Centrum Innowacyjno-Wdrożeniowe Nowych Technik i Technologii w Inżynierii Rolnictwa oraz oddane w tym roku Innowacyjne Centrum Patologii i Terapii Zwierząt. Mieliśmy trochę szczęścia do budowlanców, bo wtedy przetarg wygrała „Condite” Spółka z o. o. i w ciągu 22 miesięcy wybudowała kompleks dla nowych technik i technologii. 10 maja 2013 r. wmurowano kamień węgielny pod budowę Centrum Patologii, które powstało w ciągu 18 miesięcy. Wykonawcą była ta sama firma. Teraz trzeba uruchomić nowy sprzęt. Za chwilę będzie sprawdzane wykorzystanie nowej aparatury, rozliczanie z jej pracy, liczby przeprowadzonych badań i zabiegów. Będzie sprawdzana liczba studentów, doktoratów, publikacji. Zacznie się rozliczanie, czy to rzeczywiście jest Innowacyjne Centrum. Do tej pory wykorzystaliśmy dużo ponad 250 mln unijnych środków.

■ Czy jest Pan dumny z tych inwestycji?

Jeden człowiek nic nie robi. Trzeba mieć zespół ludzi, którzy nadzorują wszystkie ele-

menty. Ogromna rola jest Pana Rektora, który to wszystko firmuje. My jesteśmy tylko wykonawcami. Trochę się tych szlaków przetało przez te lata. I w Warszawie, i w Lublinie.

Porównując to, co było, z tym, co jest obecnie – to jest niebo i ziemia. Mamy tak dobre warunki do studiowania, że w minionej rekrutacji znaleźliśmy się na 9 miejscu w kraju pod względem chętnych na studia. Różnica między rokiem poprzednim a tym, to tylko stu kandydatów mniej.

■ Co w pracy sprawiało Panu największą przyjemność?

Przez 12 lat byłem szefem ZNP. Dużo satysfakcji sprawiało mi obcowanie z ludźmi. Wypro-mowałem 76 magistrów. Praca z ludźmi, rozmowy to dawało największą radość. Nie zdarzyło mi się, żeby ktoś, widząc mnie na ulicy, nie podszedł i nie porozmawiał. Czyli praca z ludźmi – to jest ogromna satysfakcja. Nawet spotkanie pożegnalne było wielkim zaskoczeniem. Nie spodziewałem się, że tyle ludzi przyjdzie z życzeniami i dobrym słowem. Byłem tyle lat kanclerzem, a w tym czasie inni się zmieniali. Ci, którzy przyszedli na pożegnanie (31 grudnia 2014 r. – red.) mówili, że to jest ważne. Wspominali. Spotkanie było trochę oceną mojej działalności, mojej pracy przez 21 lat na stanowisku kierowniczym. Ale jeśli chodzi o uczelnię, to trochę więcej. Nie przesiadziałem tych lat za biurkiem. I nie chodziło o mnie, zawsze chodziło o uczelnię.

■ A jak to było ze zbieraniem przysłów?

Powstała z tego kilka razy wznawiana i uzupełniana książka. *[Przepowiednie i przysłówia ludowe: o pogodzie i nie tylko 1996, 2004, 2014 – red.]*

Jak już wspominałem, pochodzę ze wsi. Pomyślałem, że trzeba by zasłyszane mądrości ludowe udokumentaować. Pozbierałem posegregowałem: całoroczne, na pory roku, na poszczególne miesiące, a potem na imieniny. Nazbierało się tego prawie 2 tysiące.

■ A figurki stoni?

Zaczęło się od jednego, którego dostałem na imieniny. Rozniosła się wieść, że zbieram słonie. I przy każdej nadarzącej się okazji dostawałem po słoniu na szczęście. Na imieniny, urodziny, od Jaworu, który wracał z koncertów zagranicznych. Zebrało się ich ponad 250. Teraz leżą w archiwum naszego Uniwersytetu. Przyniosły szczęście uczelni.

■ A jakie zadania stoją przed nowym kanclerzem?

Żeby jak najlepiej wykonać pracę i by było tak, jak być powinno. Życzę nowej Pani Kanclerz, żeby miała jeszcze więcej sukcesów niż ja. Zmienia się sytuacja. Nie będzie inwestycyjnych środków unijnych, będą środki na innowacyjność. Ale to jest kwestia nie kanclerza, lecz pracowników nauki.

Rozmawiała Monika Jaskowiak
Fot. Archiwum prywatne Henryka Bichty

Nauka z biznesem

Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie jest uczelnią o profilu przyrodniczo-technicznym, która może poszczycić się znaczącymi osiągnięciami naukowymi.

Wysoki poziom kadry naukowej, znakomicie wyposażone laboratoria oraz wdrażanie nowoczesnych metod badawczych przyczyniły się do realizacji innowacyjnych rozwiązań technologicznych, na które Uniwersytet otrzymał patenty lub prawa ochronne na wzory użytkowe. Wiele z nich zostało aplikowanych do gospodarki, co znakomicie wpisuje się w misję Uniwersytetu, a także w zakres inteligentnych specjalizacji regionu określonych w Regionalnej Strategii Rozwoju Województwa Lubelskiego do 2020 r.

Centrum Transferu Technologii Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie jest jednostką ogólnouczelnianą, która inicjuje aktywną współpracę ze środowiskiem biznesowym. Wspiera działania zmierzające do współpracy nauki z biznesem, m.in. przez tworzenie oferty technologicznej wszystkich wydziałów UP w Lublinie. Centrum wspiera transfer technologii i wszystkie procedury związane z tym procesem. Ponadto udziela pracownikom Uniwersytetu wszelkiej pomocy w sprawach dotyczących wła-

sności przemysłowej, w tym w opracowaniu zgłoszeń wynalazków i wzorów użytkowych do Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej, Europejskiego Urzędu Patentowego, a także udziela porad prawnych w tym zakresie. Prowadzi na stronie internetowej rejestr dóbr własności przemysłowej Uniwersytetu oraz ofertę dla biznesu wszystkich wydziałów UP. Organizuje szkolenia dla pracowników w sprawach związanych z komercjalizacją badań naukowych oraz ochroną własności intelektualnej. Z sukcesami współpracuje z Parkami Naukowo-Technologicznymi oraz innymi instytucjami otoczenia biznesu w celu szeroko rozumianego transferu technologii, budowania sieci wzajemnych powiązań pomiędzy sferami, nauki i biznesu oraz pomocy w tworzeniu wspólnych projektów naukowo-badawczych i badawczo-wdrożeniowych.

Realizacja wielu projektów we współpracy w konsorcjach z jednostkami naukowymi oraz przedsiębiorstwami pozwoliła na opracowanie szeregu innowacyjnych rozwiązań, które zgłoszone zostały do ochrony patentowej nie tylko w Polsce, ale także w Europie. Doskonałym przykładem takiej owocnej współpracy jest konsorcjum zawiązane z Grupą Azoty Puławy liderem projektu „Blue Gas – Polski Gaz Łupkowy”, w którym uczestniczą również „Kruszywa Niemce” S.A. oraz przedstawiciele środowiska naukowego Lubelszczyzny: UP w Lublinie, Polit. Lubelskiej i Inst. Nawozów Sztucz-

nych w Puławach. Efektem tych badań są konkretne innowacyjne rozwiązania zagospodarowania odpadów powiertnicznych powstających przy poszukiwaniu i eksploatacji gazu łupkowego. Niezwykle cenne jest to, że w zagospodarowaniu tych odpadów uwzględnia się inne odpady, przez co optymalizuje się gospodarke nimi. Uzyskany kompozyt (tzw. sztuczna gleba), stosowany w określonej technologii, może być wykorzystany do rekultywacji terenów zdegradowanych i składowisk odpadów, odbudowy gleb na utworach bezglebowych, a także w procesie kształtowania właściwości gleb produkcyjnych.

Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie systematycznie i na bieżąco dostosowuje swoje działania do zmieniających się uwarunkowań prawnych, w obrębie których funkcjonuje uczelnia. Nowelizacja ustawy o szkolnictwie wyższym wprowadziła szereg zmian dotyczących zasad komercjalizacji wyników badań naukowych, szczególnie postępowanie w tym zakresie określa „Regulamin zarządzania prawami autorskimi i prawami własności przemysłowej oraz zasad komercjalizacji dóbr niematerialnych”. Profesjonalnie wyposażone laboratoria naszego Uniwersytetu przygotowane są do świadczenia usługi dla podmiotów zewnętrznych. Zasady współpracy w tym zakresie określa „Regulamin korzystania z infrastruktury badawczej Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie”.

Iwona Niezgoda. Fot. Stanisław Baran

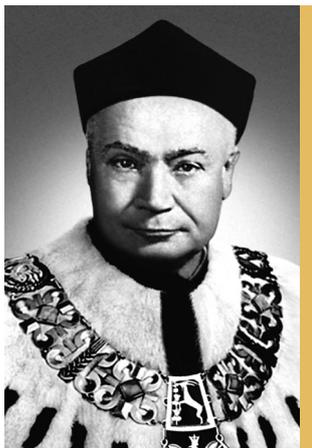

Z okazji jubileuszu uczelni prezentujemy poczet rektorów, krótką historię w formie kalendarium, w którym sięgamy do roku 1944, a także utrwalone na fotografiach obiekty i wydarzenia w cyklu „Wczoraj i dziś – spojrzenie na uczelnię”. Do wspomnień będziemy wracać w kolejnych numerach „Aktualności UP”

Bohdan Dobrzański (1955–1959, 1968–1969)

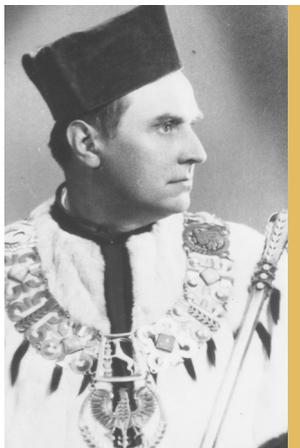
Stefan Ziemiński (1959–1965)

Marian Chomiak (1965–1968)

Ewald Sasimowski (1969–1972)

Janusz Welento (1972–1981)

Edmund Prost (1981–1987)

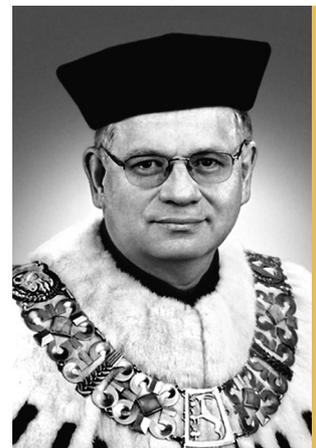
Czesław Tarkowski (1987–1990)

Józef Nurzyński (1990–1996)

Marian Wesotowski (1996–2002, 2008-)

Zdzisław Targoński (2002–2008)

Kalendarium

23 października 1944

Powołano UMCS z Wydz. Rolnym i Weterynaryjnym

listopad 1944

WW – rozpoczęły działalność katedry: Anatomii Prawidłowej Ssaków, Mikrobiologii oraz Weterynarii Wojskowej

Powstały studenckie koła naukowe: mikrobiologów i epizootologów oraz medyków weterynarii

rok akad. 1944/45

150 studentów rozpoczęło naukę na I roku; dyplom ukończenia studiów uzyskało 7 lek. wet. (absolwenci WW z okresu międzywojennego)

1 marca 1945

WR posiadał 14 katedr, 12 zakładów, w tym 8 w Lublinie i 6 w Puławach oraz zakłady doświadczalne w Felinie, w Zemborzycach i w Turce

kwiecień 1946

WW składał się z katedr: Chemii Ogólnej, Histologii i Embriologii, Chemii Fizjologicznej, Fizjologii, Zoologii, Parazytologii i Chorób Zakaźnych, Farmakologii, Nauki o Środkach Spożywczych Zwierzęcego Pochodzenia, Patologii Ogólnej i Anatomii Patologicznej, Chorób Wewnętrznych z kliniką, Chirurgii z kliniką, Położnictwa z kliniką

1946

WR. Powstały: Zakł. (od 1950 r. Kat.) Maszynoznawstwa Rolniczego oraz Zakł. (potem Kat.) Chemii Rolnej

1948

WR. Powołano Kat. Fizyki

W. W. Kat. Anatomii Zwierząt utworzono Zakł. Histologii i Embriologii

1949

WR. Z Katedr: Ogólnej Hodowli Zwierząt oraz Genetyki i Drobiarstwa utworzono Kat. Ogólnej Hodowli Zwierząt; Powstał Zakł. Inżynierii Wiejskiej

WW. Powołano Kat. Chemii Ogólnej i Fizjologicznej

1951

WR. Utworzono: Kat. Meteorologii i Kat. Ogrodnictwa

WW. Kat. Nauki o Środkach Spożywczych Zwierzęcego Pochodzenia przemianowano na Kat. Higieny Produktów Zwierzęcych; Powstała Kat. Zoohigieny

1952

WR. Powstały Katedry: Chemii Ogólnej, Hodowli Roślin i Nasiennictwa, Ochrony Roślin, Statystyki Matematycznej, Botaniki, Ogólnej Uprawy Roli i Roślin, Fizjologii Roślin. Rozpoczął działalność powołany w 1951 r. Zakład (od 1953 Kat.) Technologii Rolnej; Utworzono inżynierskie studia zaoczne dla pracujących

WW. Wydzielono Kat. Fizjopatologii z Kat. Patologii Ogólnej i Anatomii Patologicznej, którą przemianowano na Kat. Anatomii Patologicznej

Na Wydz. Rolnym powstał zespół wokalny pod kier. Bogusława Szota, który przekształcono w **Chór WSR**

1953

WW. Powstał Zakł. Mikrobiologii Wet. wywodzący się z Zespołu Mikrobiologii UMCS

Utworzono Wydz. **Zootechniczny** z Katedr Zoologii, Ogólnej Hodowli Zwierząt, Szczegółowej Hodowli Zwierząt i Żywienia Zwierząt, Rybactwa (nowo utworzony)

1954

Na Wydz. Rolnym utworzono Kat. Ochrony Roślin
Oddano do użytku DS „Cebion”

1 września 1955

Decyzją Rady Ministrów utworzono **Wyższą Szkołę Rolniczą** z Wydz. Rolnego, Zootechnicznego i Weterynaryjnego UMCS. W skład nowej uczelni wchodziły też: Rolnicze Stud. Zaoczne, Stud. Praktycznej Nauki Języków Obcych, Stud. Wych. Fizycznego, Stud. Wojskowe, Biblioteka, gospodarstwa dośw. w Felinie, Czesławicach, Elizówce i Uhrusku

Uczelni przekazano nieruchomości przy ulicach: Stalingradzkiej 58 (obecnie Lubartowska 58), Stalingradzkiej 85 (baraki, ob. Unicka 3), Osterwy 1 i 4, 22 Lipca 9a, Króla Leszczyńskiego 9 (ob. króla St. Leszczyńskiego 7), Al. Raławickich 9 (ob. Poniatowskiego 1), Al. Raławickich 20

Oddano do użytku Klin. Chorób Zakaźnych Zwierząt i budynek dla Zakł. Anatomii Patologicznej przy ul. Głębokiej, DS „Dodek”, dom mieszkalny dla pracowników nauki

1955

WR. Powstała Kat. Ekonomii Politycznej

Kat. Zoohigieny przeniesiono z Wydz. Weterynaryjnego na Wydz. Zootechniczny

1956

Oddano do użytku DS „Eskulap”

1957

WW. Oddano do użytku nowy budynek Collegium Veterinarium przy ul. Akademickiej 12 oraz kliniki chirurgiczne dla zwierząt dużych i małych

WR. Zakł. Inżynierii Wiejskiej przekształcono w Kat. Melioracji Rolnych

1958

Biblioteka Główna WSR rozpoczęła pełne funkcjonowanie w wyremontowanym budynku przy Al. Raławickich 9

1959

Oddano do użytku budynek Collegium Agronomicum I przy ul. Akademickiej, Klin. Położniczą przy ul. Głębokiej

Powstały koła naukowe: chirurgów i łąkarzy

1960

Wydz. Rolny zmieniono na **Wydział Rolniczy**; Kat. Maszynoznawstwa Rolniczego przemianowano na Kat. Mechanizacji Rolnictwa

Powstało koło naukowe meliorantów

WW. Kat. Chemii Ogólnej i Fizjologicznej została przemianowana na Kat. Chemii Fizjologicznej

W uczelni powstał **Zespół Pieśni i Tańca**

WZ. Utworzono Prac. (od 1967 r. Zakł.) Hodowli Trzody Chlewniej; Z Zakł. Hodowli Owiec i Koni wyodrębniono Zakł. Hodowli Owiec

1961

WR. Utworzono Ośr. Postępu Technicznego w Rolnictwie

Uruchomiono nową specjalizację w kształceniu – mechanizacja rolnictwa

Uczelnia uzyskała nowe gospodarstwo doświadczalne w Bezku

Powołano Komisję Praktyk (od 1963 r. Zakł. Szkolenia Praktycznego)

1962

WR. Oddano do użytku nowe budynki dla Kat. Mechanizacji Rolnictwa przy ul. Głębokiej

WW. W Katedrze Epizootologii utworzono Zakł. Chorób Drobiu

1963

W Kat. Parazytologii i Chorób Zakaźnych powstał Zakł. Chorób Ryb

Powstały koła naukowe: mechanizatorów, ogrodników oraz mikrobiologii i technologii rolnej

WZ. Wyodrębniono Zakł. Hodowli Koni

WR. Powstała specjalizacja ogrodnictwo

Zainauguował działalność punkt konsultacyjny zaocznych studiów zawodowych w Białej Podlaskiej

1964

WW. W Katedrze Epizootologii wyodrębniono Prac. Chorób Pszczoł

WR. W Kat. Mechanizacji Rolnictwa utworzono Zakłady: Eksploatacji Maszyn Rolniczych oraz Technologii Napraw Sprzętu Rolniczego

Wybudowano halę wegetacyjną

Powstały koła naukowe: genetyków i hodowców roślin

1965

WR. Utworzono Kat. Pedagogiki

Utworzono zaoczne magisterskie studia uzupełniające

1966

Na WR. utworzono **Oddział Ogrodniczy** z Katedrami: Sadownictwa, Warzywnictwa, Genetyki i Hodowli Roślin Ogrodniczych, Uprawy i Nawożenia Roślin Ogrodniczych z Zakł. Roślin Leczniczych, Pszczelarstwa z Zakł. Roślin Miododajnych oraz z Samodzielnym Zakł. Roślin Ozdobnych

Na WR. utworzono **Oddział Mechanizacji Rolnictwa**

Utworzono międzywydziałową Prac. Pomocy Naukowo-Dydaktycznych

Powstały koła naukowe: fizjologów, zootechników, agroekologów

WZ nabył prawa do nadawania stopnia doktora nauk rolniczych

1967

Uruchomiono punkt konsultacyjny studiów zaocznych w Kielcach

Oddano do użytku DS „Fellach” na Felinie

1968

Kat. Mechanizacji Rolnictwa przekształcono w Inst. Techniki Rolniczej na prawach wydziału

Z Działu Nauczania wydzielono **Sekcję Wydawnictw**, która dała podstawę utworzenia wydawnictwa uczelnianego

1969

Powołano Studium Nauk Politycznych

Przekazano uczelni kolejny obiekt naukowo-dydaktyczny i administracyjny – **Collegium Zootechnicum i Rektorat**

WR. W latach 1969–1983 prowadzono na Wydziale jedyne w Polsce zaoczne studia inżynierskie i magisterskie (1973–1983) dla nauczycieli przedmiotów zawodowych w szkołach rolniczych

1970

Powstał **Wydział Techniki Rolniczej**. W jego skład weszły 3 jednostki: – Inst. Techniki Rolniczej, Kat. Zastosowań Matematyki, Kat. Melioracji i Budownictwa Rolniczego

Decyzją centralnych władz administracyjnych w wyższych uczelniach w miejsce katedr powołano instytuty, a w ich ramach zespoły dydaktyczne i zakłady.

WR: Inst. Uprawy Roli i Roślin, Inst. Gleboznawstwa i Chemii Rolnej, Instytut. Chemii i Technologii Rolnej, Inst. Nauk Społeczno-Politycznych

WW: Inst. Chorób Niezakaźnych, Inst. Chorób Zakaźnych i Inwazyjnych z Klin. Chorób Zakaźnych, Inst. Anatomii Zwierząt

Wydz. Ogrodniczy powstał z Katedr WR – Botaniki, Fizjologii Roślin, Ochrony Roślin, Pszczelarstwa, Uprawy i Nawożenia Roślin Ogrodniczych, Sadownictwa, Genetyki i Hodowli Roślin Ogrodniczych i Warzywnictwa. W 1971 r. i utworzono z nich: Inst. Przyrodniczych Podstaw Produkcji, Inst. Produkcji Ogrodniczej, Inst. Ochrony Roślin

WZ: Inst. Żywienia i Higieny Zwierząt oraz Inst. Biologicznych Podstaw Produkcji Zwierzęcej

Kat. Ekonomiki i Organizacji Rolnictwa przeniesiono z Wydz. Rolniczego na Zootechniczny

Rozpoczęło działalność Centralne Laboratorium Aparaturowe

1971

Wydz. Techniki Rolniczej otrzymał uprawnienia do przeprowadzania przewodów habilitacyjnych

1972

Rozp. Rady Ministrów zmieniono nazwę uczelni na **Akademia Rolnicza**

WW. Utworzono Zakł. Radiologii Weterynaryjnej; W Inst. Nauk Fizjologicznych powołano Prac. Toksykologii

WO. Rozwiązano Zakł. Uprawy Roślin Leczniczych

1973

WW. W Inst. Chorób Zakaźnych i Inwazyjnych utworzono Prac. Higieny i Technologii Produkcji Zwierzęcej

WZ. W Inst. Hodowli i Technologii Produkcji Zwierzęcej utworzono Prac. Łowiecką

1974

WTR. Powstał Zakł. Przemysłu Rolno-Spożywczego

WO uzyskał prawo nadawania stopnia doktora

1977

WR. Uruchomiono **punkt konsultacyjny w Zamościu**

WW. Kat. Higieny Żywności Zwierzęcego Pochodzenia przemianowana na Instytut

1978

WTR. Powstał Inst. Zastosowań Matematyki

1979

WO uzyskał prawo nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie ogrodnictwa

1980

WTR. Powstał Inst. Eksploatacji Maszyn Przemysłu Rolno-Spożywczego

WR. Punkt konsultacyjny w Zamościu został przekształcony w **zamięscowy oddział Wydz. Rolniczego**

WO. W Inst. Produkcji Ogrodniczej utworzono Zakł. Nasiennictwa i Szkółkarstwa Ogrodniczego

1981

WO. Z Inst. Przyrodniczych Podstaw Produkcji Roślinnej przeniesiono do Inst. Produkcji Roślinnej Zakł. Uprawy i Nawożenia Roślin Ogrodniczych

1982

WTR. Powstał Inst. Podstaw Techniki oraz Inst. Melioracji i Budownictwa Rolniczego

WW. Inst. Chorób Niezakaźnych przemianowano na Inst. Nauk Klinicznych

WO. Inst. Ochrony Roślin podzielono na Kat. Entomologii i Kat. Fitoopatologii i Techniki Ochrony Roślin

1983

WR. Zlikwidowano punkty konsultacyjne w Białej Podlaskiej i Kielcach Oddano do użytku halę technologii żywności przy ul. Doświadczalnej

1984

WR. W skład Wydziału powrócił Inst. Ekonomiki i Organizacji Rolnictwa

Utworzono **Instytut Nauk Rolniczych w Zamościu**

Wczoraj i dziś –

Wieloletnia siedziba Rektoratu przy ul. Osterwy 4 (stan z 2004 r.), fot. J. Piasecki

Budynek Collegium Zootechnicum, siedziba Rektoratu UP, 2014 r., fot. J. Piasecki

Nieistniejąca już hala maszyn Instytutu Mechanizacji Rolnictwa, ul. Głęboka, stan z lat 70. XX w., fot. Archiwum WUP

Centrum Innowacyjno-Wdrożeniowe Nowych Techniki i Technologii w Inżynierii Rolniczej, ul. Głęboka. Oddane do użytku w 2013 r., fot. Szwajgier

Wnętrze hali maszyn IMR, lata 70. XX w. – studenci mieli do dyspozycji nowoczesne na tamte czasy sprzęty i urządzenia, fot. Archiwum WUP

W XXI w. studenci odbywają praktyki w różnych zakładach, w których mogą poznawać najnowsze osiągnięcia techniki rolniczej, fot. Archiwum WUP

Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych, lata 70. Fot. Archiwum WUP

Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych, 2015 r., fot. Szwajgier

spojrzenie na uczelnię, cz. 1

Podczas badań terenowych wykorzystywano wóz laboratorium (w środku dr Hanna Myszka), rok 1955, fot. S. Zawadzki

Ambulans weterynaryjny, 2015. Fot. A. Szwajgier

Kliniki weterynaryjne przy ul. Głębokiej wybudowane w latach 50. XX w. wyburzono w 2013 r., fot. J. Piasecki

Innowacyjne Centrum Patologii i Terapii Zwierząt WMW oddane do użytku w 2015 r., fot. Szwajgier

Operacja w Klinice Chirurgii, lata 60. XX w. fot. Archiwum WUP

Zabieg gastrokopii przeprowadzany w Wiwarium. Fot. J. Piasecki

Pokój w domu akademickim, 1969, fot. Archiwum WUP

Pokój w Domu Studenckim Cebion, 2015 r., fot. Biuro Promocji Uczelni

1985

WZ. Z Inst. Hodowli i Technologii Produkcji Zwierzęcej wyodrębniono Zakł. Hodowli Zwierząt Łownych (od 1986 r. Kat. Ekologii i Hodowli Zwierząt Łownych)

1986

WR. Utworzono Kat. Ekologii Rolniczej

WW. Zakł. Fizjopatologii przemianowano na Zakł. Patofizjologii

WZ nabył prawa do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego w zakresie zootechniki

1987

WW. Utworzono Zakł. Toksykologii i Ochrony Środowiska w Instytucie Nauk Fizjologicznych

1988

WW. Rozwiązano Inst. Nauk Klinicznych, a Klin. Położniczą przemianowano na Kat. i Klin. Rozrodu Zwierząt

Zespół dworsko-parkowy w Felinie został wpisany do rejestru zabytków woj. lubelskiego (po kapitalnym remoncie trwającym 10 lat)

Oddano do użytku DS „Manhattan” na Felinie

1989

WW. W Kat. i Klin. Chorób Wewnętrznych Zwierząt utworzono Zakł. Diagnostyki Klinicznej

WO. Rozwiązano Inst. Produkcji Ogrodniczej i wydzielono katedry

Nadanie Sali Senatu w budynku rektoratu (Akademicka 13) imienia prof. dr. hab. Bohdana Dobrzańskiego

1990

WTR. Zlikwidowano Instytut Eksploatacji Maszyn Przemysłu Rolno-Spożywczego i powołano Katedry

WR. Wprowadzono nowy kierunek kształcenia – technologia żywności i żywienie człowieka

Utworzono **Oddz. Technologii Żywności i Przechowalnictwa**

Oddano do użytku DS „Broadway” na Felinie

1991

WR. Utworzono Kat. Przetwórstwa Owoców i Warzyw

WZ. W Inst. Hodowli i Technologii Produkcji Zwierzęcej powstała Prac. (od 1997 r. Zakł., a od 2000 r. Kat.) Oceny Surowców Pochodzenia Zwierzęcego

WW. Rozwiązano Inst. Chorób Zakaźnych i Inwazyjnych i podzielono na 6 katedr, odpowiadających strukturą dotychczasowym zakładom

WO. Status katedr uzyskały dawne zakłady: Fizjologii Roślin, Genetyki i Hodowli Roślin Ogrodniczych oraz Nasiennictwa i Szkółkarstwa Ogrodniczego

1992

WR. Utworzono Zakł. Doradztwa Rolniczego

WZ. Powołano drugi (obok zootechniki) kierunek studiów – ochrona środowiska

1993

WTR. Powołano dwie katedry: Maszyn i Urządzeń Rolniczych oraz Pojazdów i Silników; W Kat. Zastosowań Matematyki utworzono Pracownię Dydaktyki Informatyki, od 1994 r. – Pracownia Informatyki

WR. Powstał Zakł. Instrumentalnej Analizy Żywności

WW. Inst. Higieny Żywności Zwierzęcego Pochodzenia powrócił do nazwy Katedra; Rozwiązano Inst. Nauk Fizjologicznych i powołano katedry

WZ. Z Inst. Biologicznych Podstaw Produkcji Zwierzęcej wydzielono katedry. Nazwę Inst. Żywienia i Higieny Zwierząt zmieniono na Inst. Żywienia Zwierząt; Na Wydz. powołano Oddz. Ochrony Środowiska

1994

WTR. Zakł. Ergonomii przekształcono w Prac. Ergonomii; Zakł. Matematyki i Statystyki Matematycznej podzielono na dwa odrębne zakłady:

Matematyki oraz Statystyki Matematycznej; Zmieniono nazwę Zakł. Doświadczalnictwa na Zakł. Teorii Eksperymentu i Biometrii

WR. Wprowadzono nowe specjalności w nauczaniu: agronomia i agrobiznes

WO. Kat. Warzywnictwa przemianowano na Kat. Warzywnictwa i Roślin Lecznicych

W ramach kierunku ogrodnictwo utworzono 11 specjalizacji: sadownictwo, warzywnictwo, rośliny ozdobne, kształtowanie terenów zieleni, ochrona roślin, rośliny przyprawowe i lecznicze, szkółkarstwo, nasiennictwo, agrobiznes, ochrona środowiska przyrodniczego oraz kompozycje roślinne i dekoracje wnętrz

1995

Przy Inst. Nauk Rolniczych w Zamościu utworzono w formie studiów podyplomowych Stud. Pedagogiczne

Zmieniono nazwę Wydział Weterynaryjny na **Wydział Medycyny Weterynaryjnej**

WZ. W Inst. Hodowli i Technologii Produkcji Zwierzęcej utworzono Prac. Etologii Zwierząt

WO. Utworzono Kat. Ekonomiki Ogrodnictwa, z Katedry Botaniki wyodrębniono Kat. Ekologii Ogólnej; Kat. Fitopatologii i Techniki Ochrony Roślin podzielono na Kat. Fitopatologii i Kat. Ochrony i Kwarantanny Roślin

Uruchomiono ośrodek sportowy w budynku adaptowanym ze starej kotłowni przy ul. Głębokiej

1996

WR. Wprowadzono specjalność kształtowanie i ochrona rolniczej przestrzeni produkcyjnej (od 2004 r. kształtowanie środowiska)

Wydz. Med. Wet. W Kat. Prewencji i Klin. Chorób Ptaków wydzielono Zakł. Prewencji Weterynaryjnej

WZ. Utworzono 4 specjalności na kierunku zootechnika: hodowla i użytkowanie zwierząt, hodowle amatorskie, hodowla koni i jeździectwo, ocena i wykorzystanie surowców zwierzęcych oraz specjalizację z zakresu produkcji i marketingu pasz przemysłowych

1997

WTR. Rozwiązano Inst. Mechanizacji Rolnictwa, a zakłady wchodzące w jego skład przemianowano na katedry

WR. Inst. Szczegółowej Uprawy Roślin przekształcono w 2 katedry Wydz. Med. Wet. W Kat. i Klin. Rozrodu Zwierząt powołano Zakł. Andrologii i Biotechnologii Rozrodu

WZ. Z Inst. Hodowli i Technologii Produkcji Zwierzęcej wyodrębniono 6 samodzielnych zakładów lub pracowni, przekształconych w katedry Ukazał się pierwszy numer „Aktualności AR”

1998

WR. W Inst. Nauk Rolniczych w Zamościu utworzono Podypl. Stud. Integracji Europejskiej Obszarów Wiejskich

WZ. Zmieniono nazwę Wydz. Zootechnicznego na **Wydział Biologii i Hodowli Zwierząt**

1999

WTR. W miejsce Kat. Chłodnictwa i Suszarnictwa powołano Zakł.: Inżynierii Chłodnictwa oraz Inżynierii Suszarnictwa i Przechowalnictwa **Ośrodek Informatyki** stał się samodzielną jednostką międzywydziałową

WR. Wprowadzono specjalność agroturystyka

WBiHZ. W Opolu Lubelski rozpoczął działalność zamiejscowy punkt dydaktyczny, kształcący specjalistów ochrony środowiska

Oddano do użytku budynek stołówki studenckiej adaptowany na potrzeby Instytutu Ekonomiki i Organizacji Agrobiznesu przy ul. Dobrzańskiego

2000

WTR. W ramach Oddz. Techniki Rolno-Spożywczej utworzono Zakł. Projektowania Procesów Produkcyjnych, który po pięciu miesiącach działalności został przeniesiony na Wydz. Rolniczy, zasilając Oddz. Technologii Żywności i Żywienia Człowieka; Inst. Zastosowań Matematyki przemianowano w Katedrę

WR. Inst. Ekonomiki i Organizacji Agrobiznesu przekształcono w Katedrę

WO. W miejsce dotychczasowych nacheleń specjalistycznych utworzono specjalności: produkcja ogrodnicza i zielarska, ochrona roślin i środowiska przyrodniczego, tereny zieleni i dekoracje roślinne, zarządzanie w ogrodnictwie

Oddano do użytku **Collegium Agronomicum II** przy ul. Akademickiej
Porozumienie między UMCS a AR w Lublinie, w sprawie ustalenia granic gruntów na terenie Miasteczka Akademickiego

2001

WR. Utworzono Zakł. Przetwórstwa Surowców Pochodzenia Zwierzęcego
Wprowadzono kierunek biotechnologia
WBiHZ. Z Inst. Żywnienie Zwierząt wydzielono samodzielną Katedrę (początkowo Zakł.) Biochemii i Toksykologii
Otworzono nowo wybudowane **Centrum Kongresowe AR**

2002

WTR. Zmieniono nazwę Kat. Eksploatacji Sprzętu Rolniczego na Kat. Eksploatacji Maszyn i Zarządzania w Inżynierii Rolniczej
WR. Wprowadzono kierunek towaroznawstwo ze specjalnościami: obrót towarowy i obsługa celna oraz zarządzanie jakością towarów konsumpcyjnych
WBiHZ. Powołano na studiach stacjonarnych kierunek biologia o specjalności biologia stosowana, w tym biologia roślin i biologia zwierząt
Wmurowano kamień węgielny pod budowę obiektu dydaktycznego dla Oddz. Technologii Żywności przy ul. Skromnej 8

2003

Zmieniono nazwę Wydz. Techniki Rolniczej na **Wydział Inżynierii Produkcji**
Na Wydz. Rolniczym i Ogrodniczym utworzono wspólny kierunek architektura krajobrazu ze specjalnościami: architektura krajobrazu otwartego oraz architektura parków i ogrodów
W **Instytucie Nauk Rolniczych w Zamościu** wprowadzono specjalność agroturystyka
Uruchomiono zamiejscowy ośrodek dydaktyczny w Potoczku w pow. Janów Lubelski
Wydz. Med. Wet. Powołano Kat. Przedklinicznych Nauk Wet. Reaktywowano Inst. Chorób Zakaźnych i Inwazyjnych
WBiHZ. W Kat. Hydrobiologii i Ichtibiologii wyodrębniono Prac. Geologii i Odnowy Gleb
Uruchomiono na studiach stacjonarnych kierunku ochrona środowiska 3 specjalizacje: ochrona wód i torfowisk, ochrona i użytkowanie obszarów wiejskich, proekologiczne systemy produkcji żywności pochodzenia zwierzęcego

2004

Na terenie klinik weterynaryjnych rozpoczęto budowę wivarium, które oddano do użytku w 2005 r.

2005

35-lecie Wydz. Inżynierii Produkcji
35-lecie Wydz. Ogrodniczego
Powołano **Wydz. Nauk o Żywności i Biotechnologii** i oddano do użytku budynek przy Skromnej
35-lecie Instytutu Nauk Rolniczych w Zamościu
60-lecie Katedry Łąkarstwa i Kształtowania Zieleni
Uroczyste obchody 50-lecia Akademii Rolniczej w Lublinie

2006

20-lecie Łąkarskiej Stacji Dydaktyczno-Badawczej w Sosnowicy
Likwidacja Inst. Nauk Rolniczych z siedzibą w Zamościu i utworzenie Wydziału Nauk Rolniczych, jako wydziału zamiejscowego AR
5-lecie Zakł. Przetwórstwa Surowców Pochodzenia Zwierzęcego

2007

30-lecie Zakł. Technologii Kształcenia

Zmiana nazwy Wydz. Rolniczego na **Wydział Agrobiotechnologii**
Nadanie Auli A WNoŻiB imienia prof. zw. dr., dr.h.c.mult. Stanisława Bujaka

2008

Nowy budynek Centrum Sportowo-Rekreacyjne oddany do użytku
11 kwietnia 2008 r. Zmiana nazwy Akademii Rolniczej w Lublinie na **Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie**
Ustanowienie Specjalnej Odznaki Honorowej Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie
Nadanie sali 031 (Dobrzańskiego 37) imienia prof. dr. hab. Stanisława M. Radwana,
Nadanie sali nr 27 Collegium Zootechnicum imienia prof. dr h.c. Adama Domańskiego
Nadanie Dydaktyczno-Badawczej Stacji Doświadczalnej Małych Przezuwaczy w Bezku imienia prof. dr. hab. Tadeusza Efnera

2009

Otwarcie Centralnego Laboratorium Aparaturowego (od 2011 r. **Centralne Laboratorium Agroekologiczne**); CLA przeniosło się do nowego budynku w Lubelskim Parku Naukowo-Technologicznym
65-lecie Wydz. Agrobiotechnologii
65-lecie Wydz. Medycyny Weterynaryjnej

2010

40-lecie Wydz. Ogrodniczego
Zmiana nazwy Wydz. Ogrodniczego na **Wydział Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu**
30-lecie Wydz. Nauk Rolniczych w Zamościu
40-lecie Wydz. Inżynierii Produkcji

2011

65 lat Katedry Gleboznawstwa
Nadanie sali B w budynku Teorii Wet. (Akademicka 12) imienia prof. dr. hab. Edmunda Prosta

2012

Oddanie do użytku budynku **Biblioteki Głównej Regionalnego Ośrodka Rolniczej Informacji Naukowej UP**
35-lecie Zakł. Technologii Kształcenia

2013

Otwarcie **Centrum Innowacyjno-Wdrożeniowego Nowych Techniki i Technologii w Inżynierii Rolniczej**
Kryształowa Cegła dla UP w Lublinie za budynek Biblioteki Głównej
60-lecie Chóru Akademickiego
Lubelski Orzeł Biznesu dla UP w Lublinie
Nadanie Sali Kolegialnej imienia prof. dr. hab. Gabriela Brzęka

2014

Zmiany nazwy Wydz. Nauk Rolniczych na **Wydział Biogospodarki**;
Likwidacja Wydz. Biogospodarki
70-lecie Wydz. Agrobiotechnologii
70-lecie Wydz. Medycyny Weterynaryjnej
20-lecie Zakł. Ekonomiki Ogrodnictwa
Uruchomienia w Uniwersytecie Przyrodniczym w Lublinie kształcenia w języku angielskim na niektórych kierunkach studiów wyższych

2015

Oddanie do użytku **Innowacyjnego Centrum Patologii i Terapii Zwierząt WMW**
45-lecie Wydz. Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu
20-lecie Wydz. Nauk o Żywności i Biotechnologii i 25-lecie Oddz. Technologii Żywności UP w Lublinie
55-lecie Zespołu Pieśni i Tańca „Jawor”
Oprac. Ewa Różycka, Ewa Zawadzka-Mazurek, Monika Jaskowiak

Wczoraj i dziś – spojrzenie na uczelnię, cz. 1

■ Biblioteka Główna zajmowała część budynku Biblioteki UMCS (lata 70.), fot. Siemaszko

■ Nowoczesny budynek Biblioteki Głównej UP oddany do użytku w 2012 r., fot. Szwałgier

■ Czytelnia Biblioteki Głównej, lata 70. XX w., fot. Archiwum WUP

■ Dwupoziomowa czytelnia główna Biblioteki UP, 2015 r., fot. M. Butkiewicz

■ Koncert chóru pod dyr. Bogusława Szota na pl. Zebrań Ludowych w Lublinie, 1 maja 1961 r., fot. Archiwum WUP

■ Chór UP pod dyr. Mirosława Ziomka po koncercie z okazji 60-lecia. 2012 r., fot. J. Piasecki

■ Koncert jubileuszowy z okazji 10-lecia Zespołu Pieśni i Tańca WSR, fot. Archiwum Zespołu

■ Dynamiczny występ w czasie jubileuszu 55-lecia Zespołu, kwiecień 2015 r., fot. S. Szypulski

Wybór fotografii i podpisy Ewa Zawadzka-Mazurek, Monika Jaskowiak

Biblioteka cyfrowa wczoraj i dzisiaj

Biblioteka cyfrowa oferuje czasopisma w wersji elektronicznej, e-booki, dokumenty z konferencji, poszczególne szkice prezentujące postępy nauki, a także zdigitalizowane publikacje papierowe – czasopisma, książki, mapy, zdjęcia i inne dokumenty życia społecznego. Obok strefy komercyjnej zabezpieczającej prawa autorskie, wiele dokumentów jest udostępnianych na zasadzie Open Access, co jest zgodne z duchem otwartej nauki. W odróżnieniu od repozytoriów cyfrowych gromadzących zbiory współczesne, udostępnione przez autorów na licencjach otwartych, biblioteki cyfrowe o otwartym dostępie prezentują także utwory stare, których majątkowe prawa autorskie przeszły do domeny publicznej.

Idea biblioteki cyfrowej powstała w końcu lat 30. XX w., a jej rozwój nastąpił 30 lat później, gdy zaczęto opracowywać wersje hipertekstu i cyfrowych rozwiązywań w zakresie komunikacji naukowej. Funkcjonujące wówczas komputery klasy mainframe nie dawały stabilnego gruntu do dalszego rozwoju. Dopiero wprowadzenie komputerów osobistych (PC) z twardymi dyskami i upowszechnienie płyty CD ROM rozpoczęło rewolucję cyfrową. W 1991 r. powstał serwis preprintowy (arXiv), który znalazł szerokie zastosowanie w naukach ścisłych. Był on kontynuacją niskonakładowych publikacji przekazujących najnowsze osiągnięcia nauki, które do tej pory udostępniono na mikrofiszach. Można powiedzieć, że system ten stał się prototypem instytucjonalnych repozytoriów, realizujących

funkcje self-publishing – osobistego składania dokumentu i ich rozpowszechniania w formie cyfrowej. W taki sposób zaczęto prezentować dysertacje na portalu NDLD (Networked Digital Library of Theses and Dissertations) oraz pierwsze czasopisma cyfrowe. To było bodźcem do powstania w 1994 r. projektu Digital Library Initiative. Bibliotekę stworzono w celu archiwizowania i nie stosowano zabezpieczeń. Z czasem znacznym ułatwieniem było uruchomienie mechanizmów wyszukiwawczych z przeglądarkami.

Zabezpieczanie dorobku kulturowego rozpoczął student uniwersytetu w Illinois, Michael Hart, który zaczął ręcznie przepisywać cenniejsze pozycje literatury światowej. W 1989 r. kolekcja ta liczyła 10 pozycji, a w pięć lat później wzrosła do 100, aby w 1997 r. przekroczyć liczbę 1000 pozycji i przerodzić się w projekt digitalizacyjny Gutenberg Project. Jego kontynuacją były narodowe i międzynarodowe strategie digitalizacji oraz pierwsze stowarzyszenia bibliotek cyfrowych. Do akcji włączyły się czołowe amerykańskie uniwersytety, które rozwinęły badania nad przyszłością świata wirtualnego. Biblioteki europejskie wyspecjalizowały się w modelu bibliotek hybrydowych, zaś azjatyckie utworzyły z USA inicjatywę Uniwersalnej Biblioteki Wirtualnej.

Nowa era przyszła w nowym tysiącleciu wraz z upowszechnieniem Internetu i wypu-

kleniem społecznego aspektu bibliotek wirtualnych. Niekontrolowany zalew łatwo dostępnych informacji stał się zagrożeniem tradycyjnego modelu biblioteki. Dlatego bibliotekarze zaczęli aktywnie włączać się do środowiska Web 2.0, oferując kwalifikowaną informację, która opierała się na serwisie portali naukowych. Jednym z największych takich serwisów jest uruchomiona w 2008 r. Europeana, finansowana przez Komisję Europejską w ramach gromadzenia dziedzictwa kulturowego Europy. Obok projektów Gutenberg Project i Gallica, bardzo aktywna jest polska Federacja Bibliotek Cyfrowych.

Warto jeszcze wspomnieć o niezwyklej inicjatywie w ramach projektu Google Print. Jego zasób w 2010 r. osiągnął rozmiar 12 mln obiektów z docelowym zamiarem zdigitalizowania wszystkich znanych książek na świecie do roku 2020. Walorem tego serwisu była popularność wyszukiwarki Google z usługami specjalistycznymi w dziedzinie nauki, takimi jak Google Scholar. Jednak rodzące się problemy natury ochrony praw autorskich oraz konkurencyjne projekty przyhamowały te zamiary.

Biblioteka Uniwersytetu Przyrodniczego zgłaszała akces włączenia się do tworzenia hybrydowego oblicza bibliotek od początków tworzenia ich na ziemiach polskich. Obok szeroko zakrojonych prac tworzenia systemów wyszukiwawczych, gromadziła potrzebną literaturę naukową, ukazującą najnowsze zdobycze światowej nauki. Duża część tych zbiorów jest prezentowana w wersji cyfrowej. Pomimo zmniejszających się środków na zakup najnowszych publikacji, jesteśmy w stanie zaoferować 32 tys. e-booków, 20 tys. tytułów czasopism i 41 baz danych. Studentom zapewniliśmy bardzo dobre warunki korzystania z pomocy dydaktycznych i naukowych. Oferujemy usługi bibliotekarskie na światowym poziomie, co jest w pełni możliwe w nowym budynku. Dzięki inicjatywie Biblioteki Politechniki Lubelskiej zdigitalizowano 37 pozycji znajdujących się w naszych zbiorach. W 2014 r. opracowaliśmy zasady tworzenia repozytorium w naszej uczelni, zgodnego z zaleceniami KRASP. Obecnie czekamy na działania prawne w tej sprawie. W październiku br. odbędzie się konferencja organizowana przez Bibliotekę Główną wraz z dwoma wydziałami naszej uczelni pt. „Herbaria i zielarstwo”, gdzie będziemy prezentowali XVIII-wieczny zielnik, tzw. *hortus siccus*, który znajduje się w naszych zbiorach. Liczymy, że pokłosiem konferencji będzie jego konserwacja oraz przeniesienie eksponowanych tam roślin do wersji cyfrowej. Zarówno w Polsce, jak i w naszym mieście dużo się dzieje w zakresie tworzenia zbiorów wirtualnych i chcielibyśmy dołączyć do ich realizatorów. Dlatego pragniemy zakomunikować, że obok współczesnej literatury w wersji cyfrowej planujemy tworzyć repozytorium uniwersyteckie, a także sukcesywnie powiększać ilość digitalizowanych obiektów znajdujących się w naszych zbiorach.

Tekst i fot. Marian Butkiewicz
Biblioteka Główna UP

Uczestnicy szkolenia Oxford

Lider Narodowego Centrum Badań i Rozwoju Diagnostyka molekularna patogenów pszenicy

Celem realizacji projektu pt. „Opracowanie nowych molekularnych testów diagnostycznych umożliwiających identyfikację kluczowych patogenów grzybowych pszenicy zwyczajnej (*Triticum aestivum* L.) do zastosowań w ukierunkowanej ochronie roślin” jest zmiana podejścia do ochrony roślin poprzez zaprojektowanie i walidację metod molekularnych umożliwiających identyfikację patogenów zbóż na podstawie obecności ich materiału genetycznego.

Opracowanie nowych testów molekularnych da szansę na ograniczenie stosowania środków ochrony roślin jedynie w celu ograniczenia populacji tych patogenów, które w danym okresie vegetacyjnym mogą wystąpić w określonej lokalizacji. Projekt ten jest realizowany w ramach programu NCBR LIDER V edycji. Wielkość dofinansowania wynosi 1 110 625,00 PLN.

Obecność grzybowych patogenów zbóż stanowi obecnie jeden z największych problemów w produkcji roślinnej. Duże nasilenie objawów chorób grzybowych może być przyczyną ograniczenia plonowania pszenicy nawet o 90%. Grzyby występujące na podstawach łodyg mogą przyczynić się do obumierania całych roślin. Z kolei grzyby występujące na liściach powodują zmniejszenie powierzchni, na której zachodzi proces fotosyntezy. Patogeny występujące na kłosach pszenicy zwyczajnej powodują niedorozwój ziarniaków, są również przyczyną zanieczyszczenia ziarna mikotoksynami, które z kolei stanowią poważny problem w przemyśle spożywczym oraz produkcji zwierzęcej.

Tradycyjne metody identyfikacji grzybów są pracochłonne, czasochłonne oraz wymagają posiadania doświadczenia umożliwiającego rozpoznawanie cech morfologicznych charakterystycznych dla poszczególnych gatunków czy rodzajów grzybów. Identyfikacja gatunków grzybów przeprowadzana jest w czystych kulturach, bezpośrednio z zainfekowanego ziarna lub innego materiału biologicznego z uwzględnieniem cech mikro- i makromorfologicznych lub w warunkach polowych poprzez obserwację charakterystycznych dla poszczególnych gatunków objawów chorobowych. Jednakże grzyby występujące na pszenicy zwyczajnej charakteryzują się ogromną zmiennością cech morfologicznych. Trudności w ich określaniu do gatunku wynikają przede wszystkim z niewielkich różnic makroskopowych i mikroskopowych pomiędzy poszczególnymi gatunkami. Największym zróżnicowaniem morfologicznym charakteryzują się

grzyby z rodzaju *Fusarium*, których identyfikacja do gatunku z wykorzystaniem standardowych metod jest niezwykle trudna.

PCR (łańcuchowa reakcja polimerazy) jest szybką i wysoce specyficzną metodą o czułości pozwalającej na wykrycie pojedynczych cząsteczek DNA. Technika ta jest obecnie alternatywą wobec tradycyjnych, mikrobiologicznych metod oznaczania mikroorganizmów. Okazuje się jednak, że gatunkowo-specyficzne oligonukleotydy dostępne w literaturze naukowej wykazują zmienną specyficznosc i zdarza się, że pomimo obecności DNA patogenu nie uzyskuje się amplikonu lub uzyskuje się amplifikację w obecności DNA innego gatunku grzyba. Niejednokrotnie, podobnie jak w przypadku patogenu zbóż *Mycosphaerella graminicola* (anamorf: *Septoria tritici*), okazuje się iż po kilkunastu latach powszechnego korzystania z opublikowanej metody, zaprojektowane oligonukleotydy amplifikują również DNA innych gatunków grzybów lub nie pozwalają na identyfikację izolatu oznaczonego już do gatunku z wykorzystaniem innej metody. Za przyczynę tego stanu rzeczy należy uznać niewykorzystywanie przez badaczy projektujących te metody wszystkich dostępnych narzędzi, w tym narzędzi bioinformatycznych, pozwalających na znaczne powiększenie liczby izolatów, na których testowane są zaprojektowane oligonukleotydy.

Autor projektu planuje zaprojektowanie panelu testów molekularnych o dużym potencjale aplikacyjnym. Każdy opracowany test diagnostyczny będzie się składał z pary oligonukleotydów specyficznych gatunkowo oraz metodyki umożliwiającej wykonanie oznaczenia do gatunku. Walidacja zaprojektowanych metod na próbkach zebranych na terytorium Polski da gwarancję, że metody te będą w szczególności przydatne dla gatunków grzybów występujących na terenie RP. Autor projektu zakłada zaprojektowanie minimum 10 molekularnych testów diagnostycznych.

Niniejszy projekt będzie realizowany do grudnia 2017 r. i będzie stanowił pierwszy etap projektowania usługi określania obecności wybranych patogenów zbóż w próbkach materiału biologicznego. Projekt ten będzie kontynuowany w kolejnych latach, a zaprojektowane testy będą w dalszej kolejności komercjalizowane w celu oferowania odbiorcy końcowemu. W celu ochrony opracowanych rozwiązań planowane jest dokonywanie zgłoszeń patentowych.

W celu zapoznania z pozostałymi szczegółami dotyczącymi projektu oraz postępami w jego realizacji kierownik projektu zaprasza na stronę internetową www.pathogen.pl

Adam Kuzdraliński

■ Od lewej: Krzysztof Kurzydłowski, Lena Kolarska-Bobińska, Adam Kuzdraliński. Fot. Narodowe Centrum Badań i Rozwoju

Lider Narodowego Centrum Badań i Rozwoju

Geny odporności na choroby w owsie

Tytuł projektu: Identyfikacja nowych, efektywnych genów odporności na choroby grzybowe w owsie oraz opracowanie markerów DNA służących do ich identyfikacji

Czas realizacji: 36 miesięcy

Przyznana kwota dofinansowania: 1 039 750,00 zł

Projekt finansowany przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju w ramach programu LIDER V.

Owies zwyczajny (*Avena sativa* L.) jest rośliną uprawianą na całym świecie. Ze względu na szerokie możliwości wykorzystania cieszy się on coraz większym zainteresowaniem. Wykorzystywany jest przede wszystkim jako pasza dla zwierząt, jednakże ze względu na wysoką wartość odżywczą stosowany jest także w żywieniu ludzi, m.in. do produkcji płatków, kaszy czy otrąb. Znalazł również zastosowanie w przemyśle farmaceutycznym i kosmetycznym przy produkcji preparatów do pielęgnacji skóry, włosów i paznokci. Może być wykorzystany do celów energetycznych. Ponadto owies zwyczajny zasługuje na uwagę jako roślina fitosanitarna w płodozmianach zbożowych. Wydziela bowiem specyficzne substancje organiczne o działaniu fungistycznym w stosunku do występujących w glebie patogenów.

Owies zwyczajny jest zbożem wrażliwym na wiele chorób, które mogą w istotny sposób obniżyć wysokość i jakość plonów. Do najgroźniejszych chorób owsa należą mączniak prawdziwy powodowany przez grzyb pasożytniczy *Blumeria graminis* DC. f.sp. *avenae* Em. Marchal. oraz rdza koronowa powodowana przez *Puccinia coronata* f.sp. *avenae*. Patogeny te występują powszechnie na całym świecie i co roku powodują duże straty plonu sięgające niekiedy 40 proc. Najlepszym sposobem ograniczania występowania tych patogenów zarówno pod względem ekologicznym, jak i ekonomicznym jest uprawa odmian odpornych na choroby grzybowe.

Głównym celem projektu jest podniesienie poziomu odporności owsa na choroby grzybowe poprzez wprowadzenie do form uprawnych na drodze krzyżowań międzygatunkowych genów odporności z gatunków dzikich.

Pierwszy etap prowadzonych badań polegał na zgromadzeniu kolekcji genotypów należących do dzikiego gatunku *Avena sterilis*. Genotypy zostały sprowadzone z różnych banków genów i ocenione pod kątem odporności na mączniak prawdziwy i rdzę koronową. Ocena polegała na inokulacji zarodnikami grzybów fragmentów liści i odczycie stopnia infekcji. Przeprowadzone testy odporności pozwoliły na wyselekcjonowanie genotypów odpornych na patogeny grzybowe. Genotypy te zostały wysiane na poletkach doświadczalnych i zostaną wy-

korzystane do krzyżowań międzygatunkowych, w celu wprowadzenia zidentyfikowanych źródeł odporności do odmian uprawnych owsa.

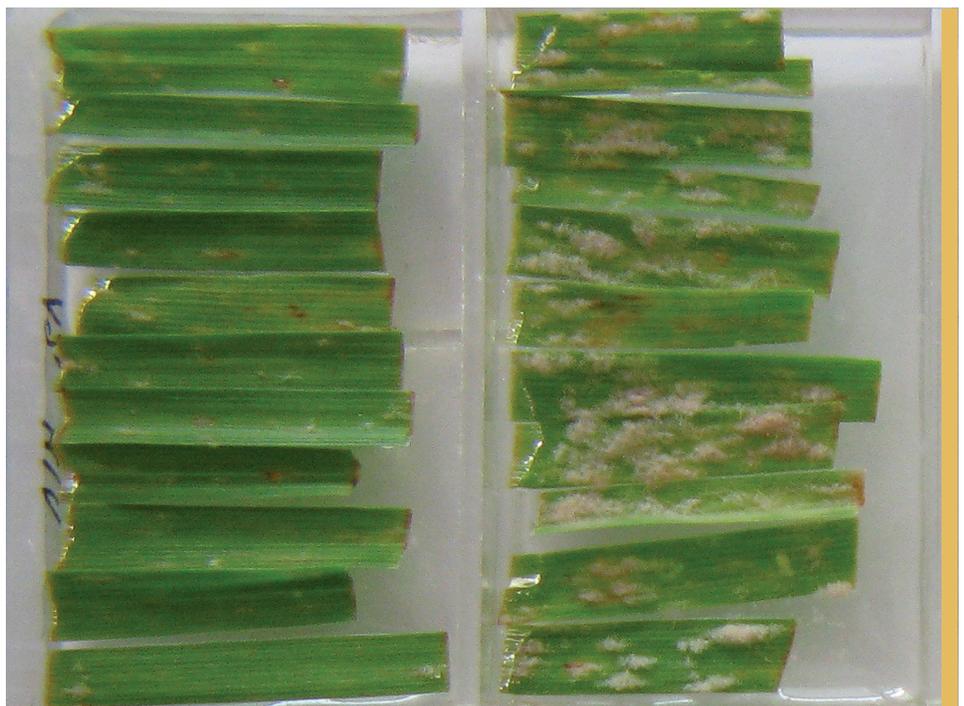
Dalsze prace zaplanowane w projekcie będą dotyczyły oceny i charakterystyki zidentyfikowanych genów odporności, określona zostanie ich efektywność względem różnych ras patoge-

nów oraz sposób dziedziczenia. Celem projektu jest również dokładna charakterystyka molekularna zidentyfikowanych genów, opracowanie znaczników molekularnych, które w szybki i prosty sposób pozwolą na identyfikację tych genów w owsie.

Tekst i fot. Sylwia Okoń

Liście owsa z widocznymi objawami mączniaka prawdziwego (biały, mączysty nalot) i rdzy koronowej (skupiska brązowych zarodników)

Genotypy *A. sterilis* po inokulacji zarodnikami mączniaka prawdziwego. Genotypy odporne – bez widocznych oznak porażenia, genotypy podatne – z widocznymi koloniami mączniaka

Jubileusz 55-lecia Jaworu

Kulminacja obchodów 55-lecia działalności artystycznej ZPiT „Jawor” UP za nami. Jubileusz to okazja do świętowania – spotkań i wielkich koncertów. Ale to też czas wyjątkowej pracy artystycznej i organizacyjnej, dodatkowych prób, starań, składania wniosków, spotkań, poszukiwań. Za datę powstania zespołu przyjęto rok 1960.

Obchody rozpoczęliśmy 16 kwietnia br. od złożenia kwiatów na grobie Bogusława Szota – współzałożyciela Zespołu oraz odsłonięcia Jego portretu w klubie „Pod Kogutkiem” (DS Eskulap). Jeszcze 50-lecie świętowaliśmy wspólnie z prof. Bogusławem Szotem. W tych obchodach nie było już żadnego z dwóch twórców Zespołu – Józef Dzik zmarł w 1979 r.

W ostatnich latach przestały pracować w Zespole również inne osoby, zarówno pracownicy, jak i muzycy czy tancerze: Zofia Toruń, Mirosław Stojak, Henryk Gąska, Józef Madej, Dariusz Dziki, Andrzej Grądzki, Waldemar Świrszcz, Waldemar Trzaska.

W intencji Zespołu modliliśmy się w kaplicy KUL w sobotę 18 kwietnia. Uniwersytet reprezentował prorektor prof. dr hab. Andrzej Borowy, eucharystię sprawował ks. dr Stanisław Sieczka. Przed mszą świętą ks. abp prof. dr hab. Stanisław Budzik uhonorował medalem *Lumen Mundi* wieloletniego kierownika muzycznego pana Krzysztofa Kramka. Krzysztof Kramek nieprzerwanie pracuje z Zespołem od 1967 r. Opracował wiele programów kolędowych, prezentował je przez dziesięciolecia, nie tylko w kościołach. Nauczył wiele pokoleń młodzieży pieśni kościelnych, wykonując je w kraju i za granicą.

Tradycyjnie już, chcąc umożliwić obejrzenie programu jubileuszowego wszystkim chętnym, zorganizowaliśmy trzy koncerty jubileuszowe w Lublinie (oczywiście w naszym Centrum Kongresowym) i jeden w Siennicy Różanej.

Pierwszy koncert (16 kwietnia br.) – środowiskowy – dedykowany był naszemu środowisku akademickiemu, pracownikom naszej uczelni oraz studentom. Drugi (17 kwietnia br.) – rodzinny – dedykowany rodzinom obecnych członków Zespołu. Gościem honorowym koncertu był Sławomir Sosnowski, marszałek województwa lubelskiego. Nie mogąc uczestniczyć w koncercie galowym, zaszczylił nas swoją obecnością dzień wcześniej. Oprócz gratulacji i kwiatów wręczył Zespołowi okolicznościowy grawerton – dyplom uznania. Gościem honorowym była również Maria Koter (Zarząd Związku Polonii Nowej Południowej Walii) z Sydney, organizator dwóch wyjazdów Jaworu do Australii w 2002 i 2006 r.

Na zakończenie koncertu rodzinnego z gratulacjami i podziękowaniami wystąpił JM Rektor prof. dr hab. Marian Wesołowski, patronujący całym obchodom jubileuszowym. Z tej okazji JM Rektor przyznał wyróżniającym się osobom medale, odznaki i dyplomy. Po wręczeniu

■ Kadra Zespołu

■ Byli członkowie Zespołu

■ Fragment „Wesela lubelskiego”

w końcowym, ciepłym, rodzinnym wystąpieniu, niepozbanionym akcentów humorystycznych, podsumował chyba wszystko i wszystkich. Miło było słyszeć kierowane słowa, komplementy, wyrazy uznania dla młodzieży i osób pracujących z Zespołem.

Koncert rodzinny miał jeszcze jeden akcent jubileuszowy. Otóż Jankowi Pogonowskiemu upływa 50 lat związków z naszym Zespołem – początkowo jako tancerz – student (od 1965 r.), później instruktor, choreograf i wreszcie kierownik artystyczny Zespołu. Pamiątkową plakietkę jubilatowi wręczył prorektor ds. studenckich i dydaktyki prof. dr hab. Krzysztof Gołacki.

Ostatnim akcentem tego koncertu było uhonorowanie osób przyznanymi na wniosek kierownictwa i Zarządu Zespołu Złotymi i Srebrnymi Odznakami Zespołu Pieśni i Tańca „Jawor” Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. Pierwszą grupę wyróżnionych stanowiły osoby niebędące członkami Zespołu, ale związane z nim, wspierające i życzliwe. Druga grupa to oczywiście byli i obecni członkowie Zespołu.

Trzeci koncert – galowy odbył się w sobotę 18 kwietnia. Udział w nim zapowiedziało wiele delegacji zespołowych z całej Polski i zagranicy, a przede wszystkim byli członkowie Zespołu. I przyjechali, żaden wulkan (tak jak to było na 50-lecie) nie wybuchł i samoloty mogły latać bez zakłóceń. Gościliśmy delegacje Zespołów z Uniw. Śląskiego i Polit. Śląskiej w Katowicach, UP w Poznaniu, Polit. Rzeszowskiej, Uniw. Jagiellońskiego i Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, Uniw. Łódzkiego i Uniw. Warszawskiego, a także „Syrenka” z Londynu. Również zespoły lubelskie z Uniw. Medycznego, UMCS-u, Polit. Lubelskiej, Zespół Lublin im. Wandy Kaniorowej, „Leszczyniaczy” ze Świdnika, „Ziemia Hrubieszowska” z Hrubieszowa. Polską Sekcję CIOFF reprezentowali Leszek Chołuj i Jan Łosakiewicz, Międzynarodową Organizację Folklorystyczną IOV – Jorge Gonzalez z Kostaryki. Nasi byli tancerze przybyli nawet z bardzo daleka – grupa kilku osób z USA, a także z Norwegii i Hiszpanii.

Gośćmi honorowymi sobotniego koncertu galowego byli: abp metropolity lubelskiego re-

prezentował ks. Stanisława Sieczka; wojewodę lubelskiego – dyr. gen. L UW Jarosław Szymczyk, marszałka woj. lub. – sekretarz woj. lub. Anna Augustyniak; prezydenta miasta Lublin – wiceprez. miasta Krzysztof Komorski. Miłą niespodzianką sprawił nam i zaszczycił swoją obecnością Krzysztof Hetman, poseł do Parlamentu Europejskiego. Oprócz kwiatów i życzeń otrzymaliśmy grawerton – dyplom uznania dla Zespołu.

Wymienieni goście reprezentujący urzędy, wręczyli wyróżniającym się osobom medale, odznaki, dyplomy i nagrody, w tym przyznane przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Program artystyczny trzech koncertów był bardzo podobny, z tą różnicą, że w koncercie galowym w tańcach rzeszowskich i tańcach krakowiaków wschodnich wystąpili byli członkowie Zespołu, a w czwartkowym i piątkowym koncercie grupa III Zespołu w tańcach podlaskich i tańcach śląskich. Grupa II zatańczyła tańce chełmskie, kurpiowskie (Puszcza Zielona) oraz krakowiaka. Grupa I – tańce łowickie, cieszyńskie, górali spiskich oraz mazura z opery „Straszny Dwór”. Kapela popisała się wianką polek i oberków. Powyższe tańce wypełniły pierwszą część programu, drugą zaś widowisko artystyczne „Wesele lubelskie”. Odtworzone po 30 latach i chyba z powodzeniem, sądząc po wyrażanych przez gości opiniach (w tym ludzi z branży), a także tych byłych członków Zespołu, którzy wiele lat temu w różnych pokoleniach grali w „Weselu”.

Obchodom towarzyszył wernisaz „W lubelskiej izbie”, który wymyślił i zorganizował Tomasz Chmurski, czł. Komitetu Organizacyjnego i Zarządu Zespołu.

Oczywiście po koncercie galowym odbyło się tzw. spotkanie pokoleń, gdzie jak zwykle ton zabawie nadawali byli członkowie Zespołu, wespół z obecnymi. Spotkanie odbyło się w gościnnych murach uczelni. Wspólnym śpiewom, tańcom, biesiadowaniu nie było końca. I gdyby nie niedzielne zajęcia ze studentami zaozycznymi, którym trzeba było ustąpić miejsca, pewnie biesiada przedłużyłaby się, jak w tradycyjnym przed laty weselu, kiedy trwała 2–3 dni, a nawet dłużej.

W ostatnim zdaniu składam serdeczne podziękowania wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się do przygotowania i realizacji lubelskich obchodów 55-lecia Zespołu. Młodzieży obecnie tańczącej i grającej za prezentowany poziom artystyczny, Zarządowi Zespołu, Komitetowi Organizacyjnemu i tej najbardziej pracowitej grupie tancerzy, która na kilka tygodni przed koncertami przygotowywała scenografię, rekwizyty, kostiumy i z pewnością więcej byli w Zespole niż w domu, a może nawet na zajęciach na uczelni. Dziękuję współpracownikom i zwłaszcza władzom uczelni za przychylność i tak często okazowaną pomoc. Dziękuję sponsorom za wsparcie naszych jubileuszowych działań oraz Telewizji Lublin za relacje z naszego świętowania.

Zbigniew Romanowicz. Fot. Stefan Szypulski

■ Mazur z opery „Straszny Dwór”

■ „Wesele lubelskie”. Oczepiny panny młodej

Odnaczenia i wyróżnienia dla zespołu, członków i kadry z okazji jubileuszu 55-lecia przyznali:

PREZYDENT RP

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski: Jan Pogonowski, Zbigniew Romanowicz.

Srebrny Krzyż Zasługi: Bożenna Durakiewicz, Jerzy Horbowski-Zaranek, Zbigniew Smagowski.

MINISTER

KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO

Brązowy Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”: Krzysztof Kramek, Jan Pogonowski.

Odnaka „Zasłużony dla Kultury Polskiej”: Jerzy Horbowski-Zaranek, Henryk Lembowicz

ARCYBISKUP METROPOLITA LUBELSKI

Medal Lumen Mundi: Krzysztof Kramek

WOJEWODA LUBELSKI

Dyplom okolicznościowy dla Zespołu

Dyplomy Uznania: Kazimierz Kozak, Tomasz Kozioł, Jacek Krzykała, Judyta Ligiencka, Jerzy Łukasiak, Tomasz Michałowski, Katarzyna Nowosadzka, Hanna Przystupa, Łukasz Szyba.

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Dyplom Uznania (gawerton) dla ZPiT Jawor

Odnaka Honorowa „Zasłużony dla Województwa Lubelskiego”: Jadwiga Gąska, Krzysztof Kramek, Jan Pogonowski.

Medal Pamiątkowy Województwa Lubelskiego: Jerzy Horbowski-Zaranek, Zbigniew Romanowicz, Zbigniew Smagowski.

Dyplom Marszałka Województwa Lubelskiego: Łukasz Bożek, Janusz Lawgmin, Henryk Lembowicz, Martyna Macko, Leszek Mazur, Joanna Mudry-Czapka, Leszek Nowosadzki, Piotr Wiącek.

PREZYDENT MIASTA LUBLIN

Medal Prezydenta Miasta Lublin: Marzena Dźwierzynska, Marzena Mazurek, Piotr Wiącek

Dyplom Grawerowany dla Zespołu Pieśni i Tańca „Jawor”

Nagroda Okolicznościowa dla Jana Pogonowskiego.

Dyplomy Okolicznościowe: Michał Bożek, Bożenna Durakiewicz, Kazimierz Kozak, Paweł Niedźwiedź, Przemysław Strus, Stefan Szypulski, Ewelina Zawadzka, Ewa Zielińska.

POSEŁ DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO – KRZYSZTOF HETMAN

Dyplom Uznania (gawerton) dla Zespołu Jawor

REKTOR UNIwersYTETU PRZYRODNICZEGO W LUBLINIE

Medal Uniwersytetu Przyrodniczego: Marzena Mazurek, Marzena Dźwierzynska, Piotr Wiącek

Honorowa Odnaka UP w Lublinie: Tomasz Chmurski, Agnieszka Kierepka, Weronika Krysa, Judyta Ligiencka, Paweł Niedźwiedź, Katarzyna Nowosadzka, Stefan Szypulski, Przemysław Strus, Ewelina Zawadzka

Dyplomy Uznania: Katarzyna Bartoszcze, Michał Bożek, Paulina Dufurat, Marlena Gamoń, Maciej Gamoń, Piotr Kowalski, Ewelina Ładziak, Paweł Marzec, Jakub Niedźwiedź, Marcin Zapalski, Małgorzata Zarek

KIEROWNIK

ZESPOŁU PIEŚNI I TAŃCA JAWOR

Złota Honorowa Odnaka Zespołu: Grażyna Szymczyk, Krzysztof Gołacki, Krzysztof Kostro, Jacek Pałyszka, Marzena Dźwierzynska, Martyna Macko, Łukasz Bożek, Tomasz Chmurski, Weronika Krysa, Paweł Niedźwiedź, Piotr Wiącek

Srebrna Honorowa Odnaka Zespołu: Eugenia Czernyszewicz, Joanna Rączkiewicz, Ewa Walkowska, Agnieszka Kierepka, Ewelina Ładziak, Anna Myśliwiec, Katarzyna Nowosadzka, Ewelina Zawadzka, Michał Bożek, Paweł Marzec, Przemysław Strus

red.

■ Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski dla Jana Pogonowskiego i Zbigniewa Romanowicza

■ Lumen Mundi dla Krzysztofa Kramka

Mistrzostwa w skokach

9 maja 2015 r. rozegrano XII Akademickie Mistrzostwa Województwa Lubelskiego w Skokach przez Przeszkody pod patronatem Akademickiego Związku Sportowego, oraz Regionalne Zawody w Skokach przez Przeszkody.

Organizatorem był Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie: Wydziałowa Rada Samorządu Studenckiego Wydziału Biologii i Hodowli Zwierząt, Rada Uczelniana Samorządu Studenckiego oraz Katedra Hodowli i Użytkowania Koni.

Impreza odbyła się na terenach zielonych Uniwersytetu przy ul. Dobrzańskiego 33. Łącznie rozegrano sześć konkursów. W rywalizacji sportowej udział wzięło 28 zawodników i 29 koni, w tym 11 koni w konkursie mistrzowskim. Zawody sędziowała komisja w składzie: sędzia główny – Jerzy Melgieś, sędziowie WZJ – Agnieszka Melgieś, Przemysław Jankowski, gospodarz toru – Robert Koszółko, komisarz zawodów – Krzysztof Bocian.

Akademickim mistrzem został Przemysław Wójcik startujący na koniu Giacomo – student UP w Lublinie. Zwycięzcy zostali nagrodzeni medalami, pucharami, nagrodami rzeczowymi i pieniężnymi oraz flot's dla koni, które wręczali m.in. prof. dr hab. Krzysztof Gołacki, prorektor ds. spraw studenckich i dydaktyki, prof. dr hab. Grzegorz Zięba, prodziekan ds. studenckich kierunku hipologia i jeździectwo WBiHZ, prof. dr hab. Anna Stachurska, kierownik Kate-

dry Hodowli i Użytkowania Koni, studenci kierunku hipologia i jeździectwo i liczni sponsorzy. W przerwach między konkursami publiczność mogła podziwiać prezentację koni różnych ras, występy jeźdźców na koniach trenowanych w stylu western i metodami naturalnymi, występ Towarzystwa Szablistów z Warszawy i pokaz tresury psa. Dla miłośników jeździectwa zorganizowano także przejażdżki na koniach i kucach.

Serdeczne podziękowania składamy wszystkim, który byli zaangażowani w organizację oraz przeprowadzenie zawodów i pokazów. Szczególne podziękowania składamy na ręce studentów II roku hipologii i jeździectwa. Dziękujemy również za zaangażowanie studentom I i III roku hipologii i jeździectwa oraz członkom WRSS WBiHZ, AZS i RUSS.

Serdecznie zapraszamy za rok.

Iwona Janczarek

*Fot. Edyta Zalewska, Alicja Salej,
Tomasz Strzałkowski*

■ Zwycięzca Mistrzostw Przemysław Wójcik podczas konkursu

■ Przemysław Wójcik

■ Studenci hipologii i jeździectwa Anastazja Iwanowska i Sylwester Tkaczyk

Akademickie Mistrzostwa Polski w ergometrze wioślarskim

W tegorocznych Akademickich Mistrzostwach Polski w ergometrze wioślarskim, które odbyły się 12 kwietnia 2015 r. w Warszawie, sekcje KU AZS ergometru wioślarskiego kobiet i mężczyzn Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie po raz kolejny wróciły z medalami, tym razem srebrnymi (w typach uczelni).

W zawodach uczestniczyło 491 zawodników z 34 uczelni. Drużyny sklasyfikowano w punktacji generalnej oraz w trzech typach uczelni: uniwersytety, uczelnie społeczno-przyrodnicze i uczelnie techniczne. Drużynę ergometru wioślarskiego kobiet naszej uczelni reprezentowały: Izabela Filipiak, Izabela Wronka, Paulina Krawczuk (waga lekka) oraz Joanna Niezgodą, Paulina Serkowska, Anna Piętocha (waga open). W drużynie mężczyzn wystartowali: Patryk Niedźwiecki, Grzegorz Pasternak, Andrzej Stawarski, Karol Hajbos (waga lek-

ka) oraz Paweł Kowalczyk, Paweł Stępień, Wojtek Wilczak, Mateusz Koza, Michał Sep (waga open).

Zawodnicy reprezentacji mężczyzn zaprezentowali wysoki poziom sportowy, poprawiając swoje dotychczasowe rekordy, co pozwoliło im uzyskać drużynowo 2 miejsce w typach uczelni i 8 miejsce w klasyfikacji generalnej, a także zdobyć medale indywidualne. Szczególnie cieszy sukces startującego już ostatni raz w barwach naszej uczelni Pawła Kowalczyka, który zdobył srebrny medal w typach uczelni oraz 6 miejsce w klasyfikacji generalnej z czasem 2:54,0, a także Wojtka Wilczaka, który wywalczył brązowy medal w typach, uzyskując swój rekordowy czas 3:00,1. Na wyróżnienie zasługują również zawodnicy: Grzegorz Pasternak (3:11,0), Patryk Niedźwiecki (3:11,2) (waga lekka) oraz Paweł Stępień (3:01,0) (wagi open). W drużynie kobiet duży sukces odniosła Joanna Niezgodą, która zdobyła indywidualnie złoty medal w typach uczelni, osiągając czas 3:38,5.

Podczas tegorocznych zawodów padł po raz kolejny rekord świata na 1000 m, który pobiła zawodniczka Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie Anna Wierzbowska (waga open), uzyskując czas 3:08,3 i poprawiając swój własny rekord z ubiegłego roku. Wszyscy startujący zawodnicy zaprezentowali znakomite przygotowanie do zawodów oraz wysoki poziom sportowy, a zawody odbywały się w dobrej, sportowej atmosferze.

Agnieszka Blaszczyk

Wicemistrzowie w typie USP

2 m. Paweł Kowalczyk w typie USP, III m. Wojciech Wilczak indywidualnie

Wicemistrzowie AMP w typie USP. Drużyna mężczyzn i kobiet

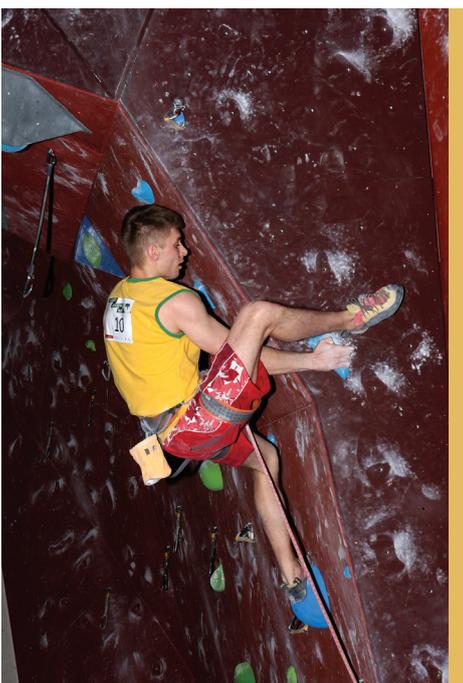
Akademickie Mistrzostwa Polski we wspinaczce sportowej

■ II miejsce w klasyfikacji generalnej. I miejsce w typach USP

■ I miejsce w typach USP

■ Kamil Gomółka

■ Milena Poniewozik

Studentki UP w Lublinie obroniły tytuł akademickich mistrzyń Polski, a panowie wywalczyli srebro w klasyfikacji generalnej oraz złoto w typach uczelni spoteczno-przyrodniczych.

17–19 kwietnia 2015 r. w Sosnowcu na ścianie wspinaczkowej Poziom 450 odbyły się tegoroczne Akademickie Mistrzostwa Polski we Wspinaczce Sportowej. W zawodach wzięło udział prawie 360 zawodników z całej Polski. Rywalizacja odbyła się w dwóch konkurencjach wspinaczkowych „na trudność” oraz „na czas”. Podobnie jak w zeszłym roku, zawodniczki KU AZS UP w Lublinie nie miały sobie równych, zdobywając złoty medal w klasyfikacji generalnej. Natomiast drużyna męska zakończyła rywalizację również na wyśmienitej pozycji, otrzymując tytuł akademickich wicemistrzów Polski. Ponadto Karina Mirosław zwyciężyła w klasyfikacji generalnej w konkurencji „na trudność”, natomiast Monika Prokopiuk i Kamil Gomółka stanęli na podium, w obu konkurencjach zajmując trzecie miejsca!

Była to rozgrzewka i bardzo dobry sprawdzian przed Akademickimi Mistrzostwami Europy, jakie odbędą się w sierpniu tego roku w Katowicach oraz Sosnowcu.

NAJLEPSZE WYNIKI ZAWODNIKÓW KU AZS UP PODCZAS AMP:

WYNIKI DRUŻYNOWE:

Kobiety – 1 miejsce klasyfikacja generalna AMP, 1 miejsce w typach USP

Mężczyźni – 2 m. klas. generalna AMP, 1 m. w typach USP

KONKURENCJA „NA TRUDNOŚĆ”:

Karina Mirosław – 1 m. klas. generalna, 1 m. w typach USP

Monika Prokopiuk – 3 m. klas. generalna, 2 m. w typach USP

Milena Poniewozik – 4 m. w typach USP

Kamil Gomółka – 3 m. klas. generalna, 1 m. w typach USP

Karol Kowalczyk – 2 m. w typach USP

Piotr Ginszt – 3 m. w typach USP

KONKURENCJA „NA CZAS”:

Monika Prokopiuk – 3 m. klas. generalna, 2 m. w typach USP

Karina Mirosław – 5 m. klas. generalna, 2 m. w typach USP

Milena Poniewozik – 4 m. w typach USP

Kamil Gomółka – 3 m. klas. generalna, 1 m. w typach USP

Piotr Ginszt – 2 m. w typach USP

Karol Kowalczyk – 3 m. w typach USP

W skład drużyny weszli: Monika Prokopiuk, Karina Mirosław, Milena Poniewozik, Kamil Gomółka, Karol Kowalczyk, Karol Szczuchniak, Aleksander Szczuchniak, Michał Wilusz.

Monika Prokopiuk

Regaty kajakowe

Pod honorowym patronatem Rektora Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie prof. Mariana Wesotowskiego i Rektora Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie prof. Stanisława Michałowskiego 7 czerwca br. zostały rozegrane II Regaty Kajakowe UMCS – UP – Serniki 2015.

Do zawodów zgłosiło się 11 osad z UP w Lublinie (w tym 2 osady rezerwowe) oraz 9 osad z UMCS. Studenci startowali w 3 kategoriach: osad kobiecych, osad męskich oraz osad mieszanych. Trzykilometrowa trasa rozpoczęła się w Wólce Rokickiej, a zakończyła w miejscowości Serniki.

Zwycięzcą regat w klasyfikacji drużynowej został UP w Lublinie.

Klasyfikacja indywidualna poszczególnych osad wyglądała następująco:

Osada kobieca

I m.: Paulina Serkowska i Joanna Niezgodą reprezentujące WMW UP

II m.: Aleksandra Gryd i Agata Wiertel reprezentujące WBiHZ UP

III m.: Katarzyna Szafranek i Agata Litwińska z UMCS

Osada męska

I m.: Andrzej Stawarski i Mateusz Koza z WIP UP

II m.: Paweł Pik i Jakub Szopa z WA UP

III m.: Paweł Stępień i Wojciech Wilczak z WIP UP

Osada mieszana

I m.: Anna Bojanek i Marek Zięba reprezentujący oboje WIP UP

II m.: Alicja Oleszek i Maciej Lorenz z WMW UP

III m.: Anna Hoduń i Jerzy Leśniak reprezentujący UMCS

Zawodnikami UP z pozamedalowych miejsc i rezerwowymi byli: Wioletta Rabajczyk z WNoŻiB, Teresa Skupińska i Katarzyna Lisowska – obie z WBiHZ oraz Jakub Fornal i Łukasz Bernat z WIP.

Zwycięzcy zostali nagrodzeni pucharami i medalami ufundowanymi przez Stanisława Marzędę, wójta Gminy Serniki, zaś pozostali, biorący udział w regatach zostali wyróżnieni okolicznościowymi medalami.

Powyższe wyróżnienia wręczali m.in. mocno dopingujący studentów UP prorektor ds. organizacji i kadr prof. Andrzej Borowy, mający ogromną satysfakcję ze startów swoich podopiecznych (ośmiu studentów), dziekan WIP prof. Andrzej Marczuk, oraz kierownik Studium Wychowania Fizycznego i Sportu UP mgr Lechosław Kawecki. Współorganizatorem imprezy i osobą przygotowującą zespół UP był zastępca kier. SWFiS mgr Jacek Szylejko.

Po spływach rywalizacyjnych wszystkich sołectw odbył się również spływ rekreacyjny,

w którym wzięli udział chętni samorządowcy oraz mieszkańcy gminy Serniki – w sumie 28 osad. Spływem kajakowym towarzyszył piknik plenerowy. Zawody odbywały się przy pięknej, słonecznej, upalnej pogodzie i dopingującej grupie publiczności, która, oprócz kibicowania zawodnikom, mogła korzystać ze stoisk gastronomicznych i wielu niespodzianek przygotowanych przez organizatorów z gminy Serniki. Atrakcją regat był niewątpliwie występ zespołu szantowego Syndrom Bezcki.

Regaty kajakowe odbyły się dzięki inicjatywie i zaangażowaniu prorektora ds. nauki i współpracy z zagranicą prof. Stanisława Barana, który w imieniu Uniwersytetu Przyrodniczego podpisał umowę o współpracy naukowo-badawczej i sportowej z gminą Serniki.

Dużym zainteresowaniem licznie zgromadzonych mieszkańców cieszył się kącik promujący Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie.

Tekst i fot. Jacek Szylejko

Kościoty i wyznania chrześcijańskie

W ostatnich „Aktualnościach UP” dokonaliśmy swoistej prezentacji Jednego, Świętego, Powszechnego i Apostolskiego Kościoła. W tym kontekście należy sobie przypomnieć o przebo-gatej, bo liczącej ponad 20 wieków historii Kościoła Chrystusowego. Pamiętając, że Kościół jest rzeczywistością i bożą, i ludzką, doświadczamy tego, że ta pierwsza cecha jest doskonała i niezmienna, druga zaś już uległa wielu zmianom i obecnie na naszych oczach ulega ciągłym transformacjom. Ludzka słabość i często brak roztropności są powodem tworzenia nowych wspólnot, które najczęściej wypowiadają posłuszeństwo biskupowi Wiecznego Miasta, pozostającemu z woli Chrystusa znakiem i fundamentem jedności. Chrystus bowiem do Piotra, czyli pierwszego papieża, powiedział: „Ty jesteś Piotr, czyli skała i na tej skale zbuduje mój Kościół i bramy piekielne Go nie przemogą”. Pomimo takich zapewnien, wierni, w imię tak zwanego dobra Kościoła, wielokrotnie próbowali dokonywać Jego uzdrowienia. Często były to ruchy oddolne, ale były i takie, których skutki trwają do dziś, bo były prowadzone przez osoby, które na swoich barkach dźwigały odpowiedzialność za świat. Zechciejmy zatem spojrzeć na kościoły i wyznania chrześcijańskie zaistniałe w dalekiej i stosunkowo bliskiej przeszłości, które także wpisują się w krajobraz chrześcijańskiego Lublina.

KOŚCIOŁY WSCHODNIE

Te wspólnoty kościelne wyrosły w kręgu kultury chrześcijańskiej narodów skupionych wokół Bizancjum. Władcy Konstantynopola po upadku Rzymu uczynili z siebie liderów ówczesnego świata nie tylko w znaczeniu świeckim, ale także w sensie religijnym. Opierając się na chrześcijaństwie, usurpowali sobie prawo do decydowania w najważniejszych sprawach państwowych i światowych. W ten sposób popadli w konflikt z biskupami, którym powierzono troskę pasterską nad tymi, którzy Chrystusowi uwierzyli. Wykorzystywali przy tym istniejące od samego początku różnice dotyczące zewnętrznych oznak kultu i często sfery dogmatycznej i moralnej. Nic więc dziwnego, że po czasie pewnych konfrontacji doszło do wypowiedzenia posłuszeństwa biskupowi rzymskiemu. Dokonało się to w 1054 r. i przeszło do historii pod nazwą Schizmy Wschodniej.

W środowisku lubelskim, które określane jest mianem wielokulturowego i wieloreligijnego, spotykamy się z wyznawcami prawosławia, którzy kultywują wielowiekowe tradycje chrześcijańskiego Wschodu. Nadto i nasza wspólnota akademicka w ostatnich latach wzbogaciła się o studentów, którzy deklarują swoją przynależność do kościołów prawosławnych. W czym zawiera się istota prawosławia, które jest podzielone do tego stopnia, że każdy biskup ma prawo bez pytania kogokolwiek decydować o losie wspólnoty, która jest mu powierzona?

W światowym prawosławiu są zasadniczo dwa ośrodki, które dla wielu stanowią symbole wschodniego uwielbienia Boga. Są to Konstantynopol, nazywany często nowym Rzymem, i Moskwa, która po zajęciu Bizancjum przez wyznawców Allaha przywłaszczyła sobie miano trzeciego Rzymu. Te dwa ośrodki posiadają charakter bardzo symboliczny, a hierarchowie tam posługujący wyrastają ponad innych jedynie pod względem godnościowym i uznaniowym. Często są nazywani pierwszymi wśród równych.

Kościół Katolicki w następujący sposób charakteryzuje Kościoły Wschodnie, nazywane często autokefalicznymi. Czyni to w dekrete Soboru Watykańskiego II. „W odniesieniu do odłączonych Kościołów Wschodnich Kościół Rzymskokatolicki wyraża szacunek i miłość dla bogatej spuścizny chrześcijańskiego Wschodu. Kościoły te, mimo odłączenia od Stolicy Rzymskiej, pozostały w pełnym znaczeniu Kościołami. Wiele z nich szczeni się pochodzeniem od samych Apostołów (np. Antiochia, Aleksandria, Konstantynopol). Kościoły te zachowały zasadniczo integralny depozyt wiary apostołskiej oraz wiele przecierpiał i wciąż cierpią dla zachowania tej wiary. Posiadają one prawdziwe sakramenty, kapłaństwo w Eucharystii. [...] Przez sprawowanie Eucharystii Pańskiej buduje się i rozrasta Kościół Boży, a przez concelebrację przejawia się ich wspólnota. Chrześcijanie wschodni wysławiają przepięknymi hymnami Maryję, czczą nadto wielu Świętych, w tym Ojców Kościoła powszechnego. Są też bogate tradycje życia wewnętrznego, które w szczególności wyraża zjawisko życia mniszego”. Kościół katolicki realizuje dialog miłości i dialog teologiczny, a w perspektywie przyszłościowej nie pragnie niczego innego, jak tylko pełnej Komunii między Wschodem i Zachodem.

KOŚCIOŁY NA ZACHODZIE

Kościoty i wspólnoty kościelne na Zachodzie różnią się znacznie między sobą, dlatego wspomniany soborowy dekret o ekumenizmie podkreśla tylko pewne wartości łączące ich i nasz sposób pojmowania Objawienia Bożego. Zachodnie wspólnoty chrześcijańskie wyrosły na gruncie szesnastowiecznej reformy na pierwsze miejsce wysuwają osobę Chrystusa, którego wyznają jako Boga i Pana oraz jedynego pośrednika pomiędzy Bogiem i ludźmi na chwałę Jedyne Boga, Ojca i Syna i Ducha Świętego. Sobór zwraca uwagę na to, że istnieją poważne odchylenia od nauki Kościoła katolickiego, nawet o Chrystusie – wcielonym Słowie Bożym o dziele odkupienia, a stąd o tajemnicy i funkcji Kościoła oraz o roli Maryi w dziele zbawienia.

Następną wartością naszych braci protestantów jest rozmiłowanie w Piśmie Świętym oraz cześć czy prawie kult dla niego, kontemplowanie w Piśmie Świętym życia Chrystusa, zwłaszcza Jego śmierci i zmartwychwstania. Interpretacja Biblii różni się jednak znacznie od praktykowa-

nej w Kościele rzymskokatolickim. Warto także zwrócić uwagę na brak wielu świętych znaków obecności Boga w ludzkim życiu. Wspomniany soborowy dokument stwierdza: „pomimo że odłączonym od nas Wspólnotom kościelnym brakuje pełnej jedności z nami, wypływającej z chrztu, i choć w naszym przekonaniu nie przechowały one właściwej i całkowitej rzeczywistości eucharystycznego misterium, głównie przez brak sakramentu kapłaństwa, to jednak sprawując w świętej uczcie śmierci i zmartwychwstania Pańskiego, wyznają, że oznacza ono życie w łączności z Chrystusem i oczekują Jego chwalebnej przyjsia. Wobec tego nauka o Uczcie Pańskiej, o innych sakramentach i kultcie oraz o posługach Kościoła powinna stanowić przedmiot dialogu międzywyznaniowego”.

Przedstawiając doktrynę oraz formy Zachodniego chrześcijaństwa, należy mieć na uwadze jego stosunkowo niedługą, bo liczącą prawie pół wieku historię. Wszystko rozpoczęło się w 1517 r., a w centrum tych jakże tragicznych wydarzeń stanął Marcin Luter, augustianin i profesor teologii w uniwersytecie w Wittenberdze. Zatem za dwa lata przeżywać będziemy półwiecze reformacji, której skutkiem była Schizma Zachodnia. Wspomniany reformator wystąpił z ostrą krytyką ówczesnego Kościoła, zwłaszcza z pewnymi nadużyciami w Jego strukturach. Zwrócił uwagę na brak właściwego zainteresowania Biblią i nadmierne eksponowanie tajemnicy Eucharystii oraz tej dziedziny teologii, która nosi nazwę eschatologii i dotyczy życia po śmierci. Nowe luterzańskie postrzeganie rzeczywistości poparte przez Zwinglego i Kalwina doprowadziło do bardzo subiektywnego postrzegania rzeczywistości religijnej oraz do nadmiernego eksponowania człowieka w kontaktach z rzeczywistością bożą. „Dzięki” temu już w pierwszym okresie reformacji powstało bardzo wiele wspólnot wyraźnie sprzecznych z doktryną Marcina Lutra. Z biegiem czasu liczba wspólnot lawinowo wzrastała. W latach 70. ub. stulecia sami protestanci postanowili stworzyć organizację skupiającą przysłowiowe pokłosie szesnastowiecznych reformatorów. Tak powstała Światowa Rada Kościołów, która obecnie skupia ponad 330 wspólnot chrześcijańskich odwołujących się do reformy czy też protestu, a więc do formy uzdrawiania Kościoła, której symbolem są wyżej wymienieni teologowie, którzy na początku znaleźli swoich zwolenników w krajach niemieckich, we Francji i Szwajcarii. Niebawem duch reformacji uważany za bardzo humanistyczny opanował także nasze ziemie.

Mamy przed sobą wielkie bogactwo kultury chrześcijańskiej, które niestety jest promowane w sposób bardzo różny. Dlatego godzi się przypomnieć słowa Chrystusowej modlitwy: „Ojciec spraw, aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty we Mnie, a Ja w Tobie. Oby byli jedno”.

Oprac. ks. Stanisław Siczka

Zjazd absolwentów on-line czyli monitoring losów zawodowych absolwentów

Wiedza o losach absolwentów jest cenna z perspektywy każdej uczelni. To wiarygodny sposób na weryfikację skuteczności prowadzonych działań edukacyjnych i możliwość stworzenia społeczności ambasadorów jej marki. Warto jednak, by poszukiwanie informacji o kolejnych rocznikach kończących studia nie miało tylko na celu organizowania corocznych zjazdów absolwentów, ale mogło być wykorzystywane w celu doskonalenia i rozwoju. Usystematyzowane podejście do zbierania danych o absolwentach stosunkowo łatwo wdrożyć poprzez system monitoringu wykorzystujący internet.

W wyniku projektu prowadzonego przez Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu pt. „PI – Monitoring losów absolwentów w kontekście dostosowania oferty edukacyjnej do potrzeb gospodarki opartej na wiedzy i wymogów rynku pracy” (dofinansowanego przez Unię Euro-

pejską) powstał dedykowany portal internetowy (www.absolwent.up.wroc.pl) z przeznaczeniem do monitorowania losów zawodowych absolwentów. To, co odróżnia go od innych, podob-

nych rozwiązań tego typu, to przede wszystkim stworzenie platformy, która jest miejscem wypracowywania wzajemnej sieci relacji i współpracy. Poszczególne grupy docelowe projektu mogą dzięki niemu osiągnąć realne korzyści z użytkowania, co będzie mieć dodatni wpływ na realne wykorzystywanie portalu.

Poprzez ten portal od absolwentów pozyskiwane są informacje m.in. o wykształceniu (w tym jego uzupełnianiu poprzez samokształcenie), zatrudnieniu oraz zgodności charakteru zatrudnienia z kwalifikacjami zdobytymi podczas studiów. Ocenie zostaje również poddana jakość kształcenia na kierunku ukończonym przez absolwenta, co wydaje się być kluczowym uzupełnieniem uczelnianego systemu weryfikacji efektów kształcenia. Rozbudowany system ankietowania pozwala na dowolne modyfikowanie.

Tym samym uczelnia otrzymuje dostęp do narzędzia, które pozwala jej na dokładne poznanie losów zawodowych absolwentów poszczególnych kierunków studiów. Ta informa-

cja jest cenna z punktu widzenia kształtowania oferty edukacyjnej w taki sposób, by jak najlepiej odpowiadała na wyzwania stawiane przez współczesny rynek pracy. Platforma pozwala też

na podtrzymywanie kontaktu z absolwentami, może działać jako skuteczny kanał komunikacyjny i być wykorzystywana do przekazywania różnych informacji. O tym, jak ważne jest budowanie więzi absolwentów z ich *Alma Mater*, możemy łatwo się przekonać, patrząc chociażby na wzory płynące z takich uniwersytetów jak Harvard czy Yale.

Jednocześnie poprzez portal absolwenci uzyskują dostęp do bogatej bazy bezpłatnych szkoleń on-line, np. z zagadnień związanych z rozwojem osobistym, oraz dostęp do ofert pracy zamieszczanych w portalu przez pracodawców i możliwość odpowiadania na nie. Atrakcyjne może być również korzystanie z dedykowanego forum, jako kanału wymiany doświadczeń zawodowych, czy możliwość skorzystania z poradnictwa zawodowego.

Dla pracodawcy portal może być cennym wsparciem w procesie rekrutacji, ponieważ pozwala na bezpłatne stworzenie profilu, zamieszczanie ofert pracy, staży czy praktyk oraz oferuje bazę potencjalnych pracowników spośród absolwentów. To również możliwość wpływania na treści przekazywane w ramach programów studiów – zwracanie uwagi na to, co powinno być przedmiotem ich unowocześniania i zbliżania do rynku pracy.

Co ciekawe, z portalu mogą korzystać również aktualni studenci – z ich perspektywy szczególnie wartościowe są szkolenia e-learningowe i oferty zamieszczane przez pracodawców. Zapoznając się z narzędziem już na etapie studiów, będą przygotowani do pracy z nim po ich ukończeniu.

Warto zauważyć, że portal do monitorowania losów zawodowych absolwentów stworzony w wyniku projektu został skoncentrowany głównie na potrzebach uczelni o profilu przyrodniczo-rolniczo-technicznym. Właśnie dlatego w projekcie z Uniwersytetem Przyrodniczym we Wrocławiu współpracuje Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie oraz Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie. Dzięki tej współpracy koordynator – UP Wrocław – przekazuje swoim partnerom portal bezpłatnie. Każda z uczelni może go wykorzystywać według potrzeb. Z ramienia UP w Lublinie jednostką koordynującą współpracę w ramach projektu jest Biuro Karier Studenckich. Zainteresowanych zapraszamy do kontaktu.

Agnieszka Wasilak

„PI – Monitoring losów absolwentów w kontekście dostosowania oferty edukacyjnej do potrzeb gospodarki opartej na wiedzy i wymogów rynku pracy” – projekt realizowany w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego.

pejską) powstał dedykowany portal internetowy (www.absolwent.up.wroc.pl) z przeznaczeniem do monitorowania losów zawodowych absolwentów. To, co odróżnia go od innych, podob-

nych rozwiązań tego typu, to przede wszystkim stworzenie platformy, która jest miejscem wypracowywania wzajemnej sieci relacji i współpracy. Poszczególne grupy docelowe projektu mogą dzięki niemu osiągnąć realne korzyści z użytkowania, co będzie mieć dodatni wpływ na realne wykorzystywanie portalu.

■ Wręczenie dyplomu absolwenta Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu. Fot. Jacek Piasecki

DNI KULTURY STUDENCKIEJ. LUBLIN 2015

Fot. Jacek Piasecki

DNI KULTURY STUDENCKIEJ. LUBLIN 2015

Fot. Jacek Piasecki

